1,500,000,000 ΕΔΑΠΑΝΗΘΗ ΔΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ. ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΜΕΝΟΥΝ ΑΧΟΥΡΙΑ. ΚΑΜΑΡΩΣΩΜΕΝ ΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΝ ΜΑΣ!

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ . . ΔΡΧ. 50
ΑΜΕΡΙΚΗΣ . . ΔΟΛΛΑΡΙΑ 3
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ Λ. ΑΓΓΛΙΑΣ 1

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ
15
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1931
* ΑΘΗΝΑΙ *

ΕΤΟΣ ΣΤ΄. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ΄. | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 74 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 66Α - ΑΘΗΝΑΙ | ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΙΣ

Ἀπὸ χρόνων πολλῶν, ἤδη, ἤρχισεν ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν ὅρμον Διακόφτι καί, ἀπὸ μακροῦ πάλιν, ἐλλείψει χρημάτων, ἐγκατελείφθη ἡμιτελὴς ἡ ἐκτέλεσίς της. Τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εἶνε πολὺ παλαιὸν, γνωστόν, καὶ οἱ ἀναγνῶσται τῶν στηλῶν αὐτῶν ἐβαρύνθησαν ἴσως νὰ τὸ ἀναγινώσκουν, τόσον σαφῶς ἐξηγούμενον. Ἐπανερχόμεθα ὅμως χάριν τῆς τάξεως, διὰ νὰ ὑποδείξωμεν μίαν, τὴν μόνην, λύσιν, τοῦ δημιουργηθέντος ζητήματος καὶ ἐπαναλαμβάνωμεν:

Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀμαρτωλοῦ αὐτοῦ δρόμου ὑπάρχει μία ἐπιτροπὴ μὲ πρόεδρον τὸν πλέον εὐϋπόληπτον Κυθήριον, τὸν βουλευτὴν κ. Παναγιώτην Τσιτσέλιον, ταμίαν τὸν ἐντιμότατον ἐπίσης συμπολίτην κ. Ἀλκιβιάδην Μανέαν καὶ μέλη τοὺς τιμιωτέρους συμπολίτας μας ὡς λ. χ. τὸν κ. Παναγιώτην Μαλάνον καὶ ἄλλους.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτή, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς ἄλλας διὰ κοινωφελεῖς σκοποὺς συσταθείσας ἐπιτροπὰς εἰς τὴν νῆσον μας, οὐδ' ὀβολὸν σχεδὸν συνεκέντρωσεν ἐξ αὐθορμήτου εἰσφορᾶς, διὰ τὸν παρ' αὐτῆς ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Ἐνῷ δηλαδὴ ἡ πρὸς κατασκευὴν τοῦ Γυμνασιακοῦ κτιρίου ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ τὰ ἑκατομμύριον, ἐνῷ διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος εἰς «Φυρὴν Ἄμμον» ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν κ. Δηλαδέρην διάφορα ποσά, ἐνῷ ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Ἀλοϊζιανέικων ἐπιτροπὴ —ἡ πρώτη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελοῦς ἔργου ἐν τῇ νήσῳ μας συσταθεῖσα— ἔλαβεν ἐξ ὅλως αὐθορμήτως σταλεισῶν εἰσφορῶν ὅλον τὸ ἀπαιτηθὲν διὰ τὸ ἔργον ποσὸν, τοῦτ' αὐτὸ δὲ συνέβη καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν Μυλοποτάμου, Κυπριωτανέικων, Μυτάτων, Πετσινάδων καὶ τόσων ἄλλων, παραδόξως ὅλως καὶ παρὰ πᾶν προηγούμενον δεῖγμα τῆς φιλοπατρίας τῶν Κυθηρίων, εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιτροπὴν, οὐδεὶς αὐτοβούλως ἔστειλεν ἔστω καὶ ὀβολόν.

Διατὶ ὅμως ἡ τοιαύτη ἀπροθυμία καὶ διστακτικότης; Τὸ ἐρώτημα γεννᾶται αὐθορμήτως εἰς πάντα Κυθήριον.

Πρόκειται μήπως περὶ τῆς βεβαιότητος τῶν συμπολιτῶν, ὅτι τὸ ἔργον δὲν θὰ ἀποπερατοῦτο ἢ εἶνε ἔνδειξις τῆς ἀντελήψεώς των, ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη ἦτο ἀδύνατον νὰ λύσῃ ριζικῶς τὸ λιμενικόν μας ζήτημα; Ἢ μήπως ἀποτελεῖ δεῖγμα ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν ἱκανότητα τῶν ἀναλαβόντων τὸ ἐγχείρημα τοῦτο κ. κ. Τσιτσελίου, Μανέα, Καστρισίου, Μαλάνου, Χαρχαλάκη καὶ Κομνηνοῦ;

Ἡ ἀπάντησις εἶνε δύσκολος. Τὸ πρᾶγμα καταντᾷ μυστήριον, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς δὲν θὰ ξητήσωμεν νὰ εὕρωμεν ποτὲ τὴν λύσιν. Ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀπροθυμίας τῶν συμπολιτῶν νὰ δώσουν αὐθορμήτως, εἶνε καὶ ἂς μείνῃ ἄγνωστος ὑπὸ τὸ μυστήριον τῆς σιγῆς. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἀποτελεῖ γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, εἶνε τοῦτο.

—Ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν ἀπαρτισάντων τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ αὐτῆς δὲν ἐνεθουσίασαν τοὺς συμπολίτας καὶ ἀσφαλῶς ἂν ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ συνδυάσῃ τὴν εἰσπραξιν τῶν συνδρομῶν τῆς ἐφημερίδος του εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν μὲ τὴν διενέργειαν ἐράνων εἰς Αὐστραλίαν καὶ Ἀμερικὴν μέχρι Καλιφορνίας, ὅπου μετέβη δαπάναις τοῦ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ ἐράνου, ἀσφαλῶς, ἀσφαλέστατα ἡ χάραξις τοῦ δρόμου δὲν θὰ συνετελεῖτο ποτέ.

Θὰ γεννηθῇ ἴσως εἴς τινας ἀφελεῖς τὸ ἐρώτημα: Ἀφοῦ ὑπῆρξεν ἀπροθυμία εἰσφορᾶς, τότε πῶς συνελέγησαν 2.030 λίρες Ἀγγλίας καὶ 5 σλ. εἰς Αὐστραλίαν καὶ 8,267 δολλάρια εἰς Ἀμερικήν; Ἀλλ' εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἡ ἀπάντησις πᾶν ἄλλο εἶνε ἢ δύσκολος. Καὶ τὴν δίδομεν δι' ἑνὸς καὶ ἡμεῖς ἐρωτήματος. Ποῖος Κυθήριος θὰ ἠρνεῖτο νὰ δώσῃ εἰς τὸν κρούοντα τὴν θύραν του διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ; Εἶνε γνωστὸν, ὅτι οἱ Κυθήριοι τῆς Αὐστραλίας δὲν ἠρνήθησαν τὴν εἰσφοράν τους οὔτε εἰς τὸν περίφημον κύριον Πολύβιον Λεκκόν, τὸν ὁποῖον ὁ βουλευτὴς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς συνέστησε, τίποτε περισσότερον, τίποτε ὀλιγώτερον, ὡς.... Ἐθναπόστολον. Πῶς λοιπὸν θὰ ἠρνοῦντο νὰ δώσουν εἰς τὸν κ. Τσιτσέλιον διὰ τὸν τόπον τους;

Ἀλλὰ τὸ πῶς συνελέγησαν τὰ ὅσα συνελλέγησαν, καλλίτερον παντὸς ἄλλου θὰ γνωρίζουν τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς κάποτε ὁ πρόεδρός της θὰ διηγήθη τὴν δισταικότητα, μεθ' ἧς οἱ Κυθήριοι προσέφεραν τὸν ὀβολόν των.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν καὶ ἐδῶ ἤδη ὅτε, παρὰ τὰ πρὸς συλλογὴν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου ταξείδια —ταξείδια, τὰ ὁποῖα μετὰ τὸν κλονισμὸν τῆς λίρας καὶ τὴν παγκόσμιον οἰκονομικὴν κρίσιν δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθοῦν— τὸ ἔργον ἔμεινεν ἀτελείωτον, ἡ ἐξεύρεσις μιᾶς λύσεως καθίσταται ἐπιτακτική. Ἡ δ' ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ προσέξῃ τὴν παρ' ὑμῶν ὑποδεικνυομένην. Καὶ τοῦτο, καθ' ἡμᾶς, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέφυγε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκον της. Καθῆκον τὸ ὁποῖον μάλιστα τῆς ὑπέδειξεν ἡ «Κυθηραϊκὴ» πολὺ πρὶν ἡ ἐπιτροπὴ φθάσῃ εἰς τὸ σταμάτημα τοῦ ἔργου.

Ἀτυχῶς ὅμως δι' αὐτούς, ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἐπρόσεξε τὴν ὑπόδειξίν μας, ὅπως ἠμέλησε τὸ καθῆκον της.

Εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῆς «Κυθηραϊκῆς» διέβλεπεν ἐχθρότητα, ἐνῷ ἡ «Κυθηραϊκὴ» δὲν ἐξέφραζε ἢ τὸν πόθον τῆς κοινῆς Κυθηραϊκῆς γνώμης, τὴν ὁποίαν εἶνε παγκοίνως γνωστόν, ὅτι ἐκπροσωπεῖ. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπήν. Ἔπρεπεν ἀκόμη νὰ γνωρίζουν, ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι ξένα χρήματα ὑπόκεινται εἰς ἔλεγχον ἀπὸ πάντα πολίτην. Ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν πρωτίστως, ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι ξένων χρημάτων δὲν πρέπει νὰ δέχωνται ἀλλὰ νὰ ἐπιζητοῦν ἔλεγχον. Ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν μάλιστα κάτι πέραν τούτου. Ὅτι ὤφειλον νὰ λογοδοτοῦν αὐθορμήτως καθ' ἑξάμηνον. Ἔπρεπεν ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποδείξεως νὰ κοινοποιοῦν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τὸν ἀπολογισμὸν τῶν παρ' αὐτῶν πραχθέντων ἀναλυτικῶς καὶ κατὰ τρόπον μὴ ἀφίνοντα εἰς οὐδένα καὶ τὸν πλέον δύσπιστον, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἐντιμότητος τῆς διαχειρίσεώς των.

Ἔπρεπεν. Ἔπρεπεν, διότι οἱ δοθέντες κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ τρ. ἔτους ἀριθμοί, δὲν ἀπετέλουν ἀπολογισμὸν ἀποκλείοντα πᾶσαν ὑπόνοιαν περὶ ὑπάρξεως ἀνωμαλιῶν τῆς διαχειρίσεώς των. Εἴτε διότι ἐδόθησαν ἐσπουδῆ, εἴτε διότι ὁ συντάξας τὸν «καθ' ὑπόθεσιν ἀπολογισμὸν» ἦτο ἀδάης περὶ τὰ λογιστικά, οἱ ἀριθμοὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐφαίνοντο ὀρθοί.

Ἔπρεπε, διότι ἐξηντλήθησαν πάντα τὰ συλλεγέντα ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις, Ἀλεξανδρείᾳ, Αὐστραλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ, χωρὶς τὸ ἔργον νὰ περατωθῇ καὶ ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἔμεινε χρεώστις εἰς τὸν ἐν Κυθήροις διαχειριστὴν τοῦ ἔργου κ. Γεώργιον Κασιμάτην ἢ Γρηγοράκον διὰ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 61.000. Ἔπρεπεν ἀκόμη διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἀνοήτως ὅλως καὶ πρὶν τὸ ἔργον περατωθῇ, ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνιά του καὶ διετυμπάνισεν, ὅτι ἐπεράτωσε τοῦτο. Διότι ἡ ἄρνησίς της πρὸς λογοδοσίαν ἀποτελεῖ κακὸν προηγούμενον καὶ ἀφίνει πάντα Κυθήριον —ἔστω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔργου— νὰ σπερμολογοῦν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ κακῶς διεχειρίσθη τὰ ὅσα συνέλλεξε. Διότι τέλος ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ ὁποῖος ὡς ἐκδότης ἐφημερίδος, ζητεῖ ἐξηγήσεις ἀπὸ πάντας διὰ κάθε ψύλλου πήδημα, ὤφειλε νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα, δίδων αὐτὸς ἐξηγήσεις, χωρὶς νὰ τοῦ ζητηθοῦν.

Ἔπρεπεν... Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσουν πρὸς ποῖον καὶ τῶς νὰ λογοδοτήσωμεν; Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας; Ἀδύνατον, διότι δὲν εἴχομεν ἔγκρισιν διενεργείας ἐράνων καὶ συνεπῶς δὲν δυνάμεθα νὰ λογοδοτήσωμεν. Πρὸς τοὺς ἐρανοδότας; Τίνι τρόπῳ, ἀφοῦ καὶ ἂν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ κ. Προέδρου μας δημοσιεύσωμεν ἕναν ἀπολογισμόν, θὰ τὸν ἀντικρούσετε, ἰσχυριζόμενοι ὅτι δὲν εἶνε ὀρθός.

Ἀληθῶς ἡ θέσις τῆς ἐπιτροπῆς εἶνε πολὺ δυσχερὴς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Οὐχ' ἧττον ἡμεῖς τῆς ὑποδεικνύομεν ἕνα τρόπον, ἡ παραδοχὴ τοῦ ὁποίου εἶνε ἱκανὴ ν' ἀποστομώσῃ πάντα κακόπιστον.

Ἐὰν ὄντως ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου ἐπιθυμεῖ νὰ λογοδοτήσῃ σοβαρῶς, δὲν ἔχει ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν συγκρότησιν μιᾶς ἐπιτροπῆς ἐκ συμπολιτῶν εὐϋπολήπτων καὶ ἀμερολήπτων καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὴν πρὸς ἔλεγχον τὰ διαχειριστικὰ βιβλία της. Ἐὰν ἡ ἐξελεγκτικὴ αὐτὴ ἐπιτροπὴ διαπιστώσῃ ὅτι οὐδὲν τὸ ψεκτὸν ὑπάρχει εἰς αὐτά, πᾶσα ὑπόνοια θὰ διαλυθῇ καὶ οἱ κακόπιστοι θὰ φιμωθοῦν μιᾶ γιὰ πάντα.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑποθέτομεν, ὅτι δὲν χωρεῖ ἀμφισβήτησις.

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

«Ο ΖΕΦΥΡΟΣ», ἔργον τοῦ ἐν Παρισίοις Κυθηρίου γλύπτου κ. Ἐμμανουὴλ Καβάκου, διὰ τὸν ὁποῖον πολλάκις εὐφήμως ἠσχολήθη ἡ «Κυθηραϊκὴ» καὶ ὁ ξένος τύπος.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ

Νὰ λοιπόν, ποὺ ἀποχτήσαμε καὶ σχολεῖο σκύλων. Σὲ ὅλα τὰ ἄλλα μέρη οἱ σκύλοι μαθαίνουν νὰ κυνηγοῦν μόνοι των. Στὸ Τσιρίγο ὅμως ἀπὸ δῶ καὶ στὸ ἑξῆς μόλις ὁ σκύλος γίνεται ἑφτὰ μηνῶν, ἀπὸ τὸ αὐτὶ καὶ στὸ δάσκαλο, στὸ Σκουλάντρη. Τὸ σπουδαῖο ὅμως στὴν περίστασι αὐτὴ δὲν εἶνε τὸ ἀνοιγμα τοῦ νέου αὐτοῦ χολείου. Τὸ σπουδαῖο εἶνε αἱ μέθοδοι, ποὺ ἐφαρμόζει ὁ πρωτότυπος αὐτὸς δάσκαλος. Καθὼς μαθαίνω, οἱ μαθηταί του δὲν βασανίζονται καθόλου. Πρῶτα-πρῶτα δὲν τοὺς δέρνει. Δὲν τοὺς ἔχει βιβλία, πλάκες, τετράδια. Δὲν τοὺς ζητᾷ διαβάσματα, γράψματα, ὀρθογραφίες, τεχνολογίες, συνταχτικά. Μὰ καὶ κεῖνα, ποὺ τοὺς μαθαίνει, τοὺς τὰ μαθαίνει μὲ μιὰ μέθοδο ὅλως διόλου ἀλλοιώτικη, καὶ ὅσα τοὺς χρειάζονται καὶ τίποτα παραπάνω. Τοὺς μαθαίνει, νὰ ποῦμε, γεωγραφία. Δὲν τοὺς λέει τίποτα γιὰ τὴν Εὐρώπη, γιὰ τὴν Ἀσία, γιὰ τὴν Κίνα, γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Οὔτε τὸ Τσιρίγο ὅλο δὲν τοὺς τὸ μαθαίνει. Τοὺς μαθαίνει ἕνα μικρὸ μέρος. Κι' αὐτὸ γιὰ νὰ τοὺς τὸ μάθῃ, δὲν τοὺς λέει πόσο ἐμβαδὸ ἔχει καὶ πόσους κατοίκους καὶ ποῖα πετρώματα. Τοὺς πηγαίνει στὸ μέρος αὐτὸ καὶ τοὺς βάζει νὰ ψάχνουνε γιὰ ὀρτύκια ἢ γιὰ λαγούς. Καὶ ἔτσι μονομιᾶς μαθαίνουνε τὴ γεωγραφία, ποὺ τοὺς χρειάζεται, τὴ ζωολογία, ποὺ τοὺς χρειάζεται καὶ μαθαίνουνε καὶ τὴ δουλειά, ποὺ θὰ ἔχουνε νὰ κάνουνε γιὰ νὰ ζήσουν τὸ ψωμί τους ἢ μᾶλλον τὸ κόκκαλο τους. Γιαυτὸ κι' αὐτοὶ τὸ μάθημα τὸ ἔχουν γιὰ γλέντι καὶ δὲν βλέπουνε τὴν ὥρα πότε θ' ἀρχίσῃ. Ἅμα δοῦνε τὸ δάσκαλο νὰ πάρῃ τὸ ντουφέκι, χοροπηδοῦνε. Τὸ ντουφέκι στὰ χέρια τοῦ δασκάλου εἶνε γιαυτοὺς ὅ,τι εἶνε γιὰ μᾶς ἕνα μουσικὸ ὄργανο. Εἶνε ὄργανο γλεντιοῦ. Δὲν εἶνε, ὅπως νὰ ποῦμε, στὰ χέρια τοῦ δασκάλου μου ἡ βέργα. Ὅταν ἔβλεπα τὸ δάσκαλό μου νὰ πάρῃ τὴ βέργα στὰ χέρια του, ἐκέρωνα. Γιατὶ ὁ δάσκαλος τῶν σκύλων τὸ ντουφέκι δὲν τὸ παίρνει γιὰ τοὺς σκύλους, τὸ παίρνει γιὰ τὰ ὀρτύκια. Ἐνῷ ὁ δάσκαλος ὁ δικός μου τὴ βέργα δὲν τὴν ἔπαιρνε οὔτε γιὰ τὰ ὀρτύκια, οὔτε γιὰ τοὺς σκύλους. Τὴν ἐπαιρνε... Ἀχ! τὰ μαλακὰ μέρη τοῦ κορμιοῦ μου ἔχουν νὰ μαρτυρήσουν γιατὶ τὴν ἔπαιρνε.

Τέλος πάντων, συλλογίζομαι τὴ θέση τῶν νέων αὐτῶν καὶ πρωτότυπων μαθητῶν. θυμᾶμαι καὶ τὴ δική μου θέση σὰν ἤμουνα μαθητὴς καὶ ζηλεύω. Τώρα δέδεια βέλω, ποὺ εἶμαι ἄνθρωπος, γιατὶ τρώγω λαγὸ καὶ ὁ σκύλος τρώει τὰ κόκκαλα τοῦ λαγοῦ. Ὅταν ὅμως ἤμουνα μαθητής, θὰ ἤθελα νὰ ἤμουνα σκύλος.

ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟΠΙΚΙΣΜΟΣ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. ΕΜΜ. Π. ΦΑΤΣΕΑ

Νὰ ἕνα ζήτημα σοβαρὸ καὶ ἱκανὸ νὰ βάλῃ σὲ σκέψεις κάθε ἕναν ποὺ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Τσιρίγου. Καιρὸς πειὰ νομίζω νὰ γίνῃ μιὰ δημοσιογραφικὴ συζήτησις. Καὶ βέβαια δὲν ἐξαντλεῖται σὲ δυὸ στῆλες ἐφημερίδος ἕνα τόσο σπουδαῖο ζήτημα, φρονῶ ὅμως ὅτι ἐκφέροντας τὴ γνώμη μου, θὰ προσφέρω ὑπηρεσία στοὺς συμπατριῶτες μου, ὅταν καταλάβουν πῶς ρίζωσε μέσα τους αὐτὴ ἡ ἀπαίσια ἀρρώστεια καὶ πιστεύουν ὅτι δὲν εἶνε δύσκολο νὰ τὴν ξεριζώσουν.

Λέγοντες τοπικισμὸ στὸ Τσιρίγο, ἐννοοῦμεν γενικῶς μέν, τὴν ἀντίθεσι καὶ τὸ μῖσος ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ ἔξω καὶ τοῦ μέσα Λήμιου, εἰδικώτερα δὲ τὸ μῖσος τῶν χωρίων κατὰ τῆς Χώρας. Ὡς τόσο τὸ κακὸ ἔχει καλλιεργηθῇ τόσο στὴν ψυχὴ τοῦ Τσιριγώτη, ποὺ τὸ βλέπουμε συχνὰ ἐκδηλούμενο σὲ στενὰ τοπικὰ ζητήματα καὶ μεταξὺ γειτονικῶν χωρίων.

Ποῦ ὀφείλεται λοιπὸν τὸ μῖσος; Γιὰ νὰ βροῦμε τὴν ἀρχή του πρέπει νὰ γυρίσουμε στὰ περασμένα, νὰ ψάξουμε στὴν ἱστορία. Ἔτσι δρασκελόντας τὶς κορφὲς τῶν χρόνων φτάνουμε σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ὁ παληὸς ἄρχοντας ἐξεμεταλλεύετο ἀγρίως τὸν παληὸ χωρικό. Νὰ λοιπὸν ἡ ἀρχή: Ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ χωρικοῦ ἀπὸ τὸν παληὸν ἄρχοντα, ἡ ἁρπακτική του διάθεσις, ἡ πλεονεξία καὶ ἡ τοκογλυφία τῶν τοκογλύφων, τῶν ἀβοκάτων καὶ τῶν ντοτόρων τοῦ καιροῦ ἐκείνου.

Στὴ χαρακτηριστικὴ λέξι «ματολάφτης»—ἐπίθετο μὲ τὸ ὁποῖον στόλιζαν τοὺς ἄρχοντες οἱ χωρικοὶ καὶ ποὺ δὲν φαντάζουμαι νὰ βρίσκεται σ' ἄλλη διάλεχτο—βρίσκε κανεὶς ὅλη τὴν ἀγανάκτησι, ὅλο τὸ μῖσος καὶ ὅλον τὸν πόνο τοῦ χωρικοῦ. Ματολάφτης, σύνθετο τῶν λέξεων αἷμα καὶ λάφτης καὶ ὄχι μάτι καὶ λάφτω ὡς τινὲς φρονοῦοι, θὰ πῇ: ἐκεῖνος ποὺ ροιφᾷ τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ βέβαια.

Ὅσο γιὰ τὴ λέξι Ποπολάνος—ἐκ τοῦ λατινικοῦ populus = λαὸς—μὲ τὴν ὁποίαν καὶ σήμερον ἀποκαλοῦν τοὺς Χωραΐτες, γιατί κατ' ἐμὲ τοὐλάχιστον δὲν ὑπάρχει δημοκρατικώτερος τίτλος, ἀφοῦ Ποπολάνος θὰ πῇ Λαϊκός. Ἐκτὸς πλέον καὶ τοὺς ἀπεδόθη κατ' εὐφημισμόν. Θ' ἀπεδόθη ὅμως τὸ ἐπίθετο αὐτὸ στὴν κατώτερη ἀστικὴ τάξι τῆς Χώρας, σιγὰ-σιγὰ δὲ ὅταν τὸ μῖσος τῶν χωρικῶν, ἐξ αἰτίας τῶν ἀρχόντων ἐστράφη κατὰ τῶν Χωραϊτῶν γενικῶς, κατήντησε νὰ σημαίνῃ ἐκμεταλλευτής.

Ἡ ἐκμετάλλευσις ὅμως αὐτὴ τῶν χωρικῶν ἀπ' τοὺς ἄρχοντας δὲν εἶνε φαινόμενο Τσιριγώτικο. Εἶνε φαινόμενο τῆς ἐποχῆς. Στὸ Τσιρίγο μάλιστα δὲν ἔφτασε ποτὲ ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ λαοῦ στὸ σημεῖο ποὺ ἔφτασε σὲ ἄλλα μέρη, ὅπου οἱ ἄρχοντες ἦσαν πραγματικοὶ δυνάστες καὶ οἱ χωρικοὶ πραγματικοὶ εἵλωτες. Καὶ ὅμως στ' ἄλλα αὐτὰ μέρη, ὅπου μάλιστα δὲν ἔχουμε τὸ φαινόμενο τῆς ἀλληλοδιαδόχου ξενικῆς κατοχῆς καὶ ἑπομένως τῆς συχνῆς ἀλλαγῆς τῆς καταστάσεως δὲν βλέπουμε σήμερα τὸ κακὸ αὐτὸ τοῦ τοπικισμοῦ.

Ἂν ἑπομένως, στὸ Τσιρίγο κ' ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ χωρικοῦ μποροῦσε τὴν παληὰ ἐποχὴ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀγανάκτησι, τὸ μῖσος κ' τὴν ἐξέγερσι ἀκόμη τοῦ λαοῦ, ἐξέγερσι ποὺ καὶ μέχρι σφαγῆς τῶν ἀρχόντων κάποτε ἔφτασε, ἂν ἐπαναλαμβάνω ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ, δὲν ἦταν ὅμως καὶ δὲν εἶνε ἱκανή, ὕστερα μάλιστα ἀπ' τὴν ἀλματικὴ ἕνεκα τῆς μεταναστεύσεως τρόδδο τοῦ Τσιριγώτη χωρικοῦ πρὸς τὴν οἰκονομική του καὶ πνευματική του ἀνεξαρτησία, νὰ διατηρήσῃ στὴν ψυχή του τὸ μῖσος αὐτὸ μέχρι σήμερον. Ὑπάρχει λοιπὸν κ' ἄλλη αἰτία τὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀναζητήσουμε. Βέβαια ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ χωρικοῦ ἔπαυσε ἐνωρίς. Ἡ Χώρα ὅμως ἐξακολούθησε ἀτομικιστικὴ πολιτικὴ συντελοῦσαν στὴ διατήρησι τοῦ πνεύματος τοῦ τοπικισμοῦ. Ἡ κυρία ὅμως καὶ μεγάλη αἰτία τῆς διατηρήσεως τοῦ κακοῦ κατὰ τὴ γνώμη μου εἶνε ἡ ἑξῆς: Οἱ ἄρχοντες πολιτευόμενοι τῆς Χώρας, εἴτε διότι οἱ χωρικὸ ἐξηρτῶντο ἀπ' αὐτοὺς εἴτε διότι ἦσαν ἱκανοὶ καὶ ἄξιοι πολιτικοί, τελείως γνῶσται τῆς ψυχολογίας τοῦ χωρικοῦ, εἰς ἐποχὰς μάλιστα ποὺ ἡ ἐκλογικὴ νίκη ἀνῆκε εἰς τὸν διαθέτοντα περισσότερα «φουσέκια» — ὅπως ὀνομάζει ὁ μακαρίτης Παπαδιαμάντης, σ' ἕνα του διήγημα, τὰ καρτοῦτσα τὶς δεκάρες ποὺ μοίραζαν στοὺς ἐκλογεῖς οἱ ὑποψήφιοι —τὰ ὁποῖα βέβαια εὐκολώτερα διέθεταν οἱ ἄρχοντες, ἐπεβάλλοντο εἰς τοὺς χωρικούς. Τοὐναντίον οἱ πολιτικοὶ των ἀντίπαλοι, χωρικοὶ καὶ ἐξωδημῶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐστάθηκαν ἀνίκανοι σχεδὸν πάντοτε καὶ μέχρι καὶ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν, νὰ κερδίσουν καὶ αὐτὴν τὴν ἄρνησιν δηλ. καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς τῶν πολιτικῶν τῆς Χώρας.

Ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ ἀποτυγχάνοντες ἐκεῖνοι πολιτικοὶ ὅτι θὰ ἐπικρατοῦσαν, ἂν καλλιεργοῦσαν τὸ σπέρμα τοῦ μίσους ποὺ ἦταν στὴν ψυχὴ τοῦ χωρικοῦ. Χωρὶς ποτὲ νὰ δοκιμάσουν νὰ πείσουν τοὺς ἐκλογεῖς ὅτι αὐτοὶ εἶνε ἱκανώτεροι π. χ. ἀπὸ τὸν Νικηφοράκη, τὸν Καλούτσῃ ἢ τὸν Στάη, εἶχαν μοναδικό τους ἐπιχείρημα καὶ στήριγμα τὸ παρελθόν.

Ἔτσι δὲν ἐπεβάλλοντο ποτέ, ἀλλὰ καὶ δὲν ἄφηναν ποτὲ νὰ σβύσῃ τὸ μῖσος. Οἱ μικροὶ αὐτοὶ πολιτικοὶ συντέλεσαν στὴ διατήρησι τοῦ κακοῦ. Σέβομαι τὴ μνήμη ὅσων συνέδεσαν τὸ ὄνομά τους μὲ τὴν ἱστορία τοῦ νησιοῦ μας καὶ μὲ τὴν ἀντίδρασί τους ἔκαμαν ἄλλους νὰ δράσουν περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἤθελαν, τοὺς ἀποδίδω ὅμως τὴ μομφὴ καὶ τὴν κατηγορία ὅτι στοὺς ἀγῶνες τους μετεχειρίσθησαν ὅπλα, ἡ χρῆσις τῶν ὁποίων ἐζημίωσε καὶ ζημιώνει ἀκόμη πολὺ τοὺς μεταγενεστέρους των.

Καὶ ἔρχεται τέλος ἡ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία τῶν χωρικῶν. Ἀγόρασαν ἀπ' τοὺς ἄρχοντες τὰ καλὰ κτήματα ποὺ κάποιοι παληοὶ ἄρχοντες εἶχαν πάρει ἀπ' τοὺς προγόνους των, ὄχι βέβαια μὲ πολὺ ἔντιμο τρόπο καὶ ἔγιναν πλέον οἱ χωρικοὶ δανεισταὶ καὶ ὄχι ὀφειλεται.

Δυστυχῶς οἱ ἀνεξάρτητοι αὐτοὶ οἰκονομικῶς χωρικοί, ἀπὸ κακὴ ἀντίληψι καὶ τοῦ δικοῦ των καὶ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, μετέρχονται σήμερον πολιτικὴν κάθε ἄλλο παρὰ συντελοῦσαν στὸ σβύσιμο τοῦ τοπικισμοῦ.

Δὲν θεωρῶ συμφέρουσαν τὴν συζήτησι τῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Τὴν παρέρχομαι.

Τὸ κακὸ ὅμως πρέπει νὰ σταματήσῃ καὶ θὰ σταματήσῃ.

Ὡς σήμερα λείπει ἀπ' τὸ Τσιρίγο ἡ λεγομένη προέχουσα τάξις. Στὴ Χώρα, ἂν ὑπάρχουν λίγοι ἄνθρωποι ὄρθιοι, βασιλεύει ἀτομικισμὸς ποὺ δὲν τοὺς ἀφήνει νὰ σκεφτοῦν παρὰ μόνον τὸ ἀτομίδιόν τους.

Γι' αὐτὸ βλέπουμε κ' τὸν ξεπεσμὸν αὐτὸν τῆς Χώρας. Ὅταν σὲ μιὰ κοινωνία μεγάλη ἢ μικρὴ παρουσιασθῇ ἀτομικισμός, σημεῖον ὅτι, ἡ κοινωνία αὐτὴ βαίνει πρὸς τὴν παρακμὴ καὶ τὴν ἀποσύνθεσι. Ἂς τὸ καταλάβουν οἱ φίλοι μου Χωραΐτες.

Στὰ χωριὰ πάλιν, ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ὅπου συμμετέσχε τοῦ 8ου Διεθνοῦς Ὀδοντιατρικοῦ Συνεδρίου καὶ παρηκολούθησε τὴν σύγχρονον ἐξέλιξιν τῆς Προσθετικῆς ὁ ἐν Πειραιεῖ συμπολίτης ὀδοντίατρος κ. Μίνως Β. Τζωρτζόπουλος καὶ ἐπανήρχισε τὰς ἐργασίας του.

—Ἀφίκοντο εἰς Κύθηρα ἐξ Αὐστραλίας οἱ κ.κ. Παναγιώτης Ι. Φυρὸς καὶ Δημ. Β. Καστρίσιος. Ἐπίσης ἐξ Ἀμερικῆς ὁ κ. Μηνᾶς Κυριάκης.

—o—

— ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησεν οἰκογενειακῶς, ἐπιστρέφων εἰς τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐργασίας του ὁ ἐν Αἰγύπτῳ Γενικὸς συντηρόσωπος τῆς «Κυθηραϊκῆς» κ. Παναγιώτης Σουρῆς.

—Ἐπίσης ὁ φιλοπρόοδος καὶ ρέκτης συμπολίτης κ. Θεόδ. Φραντζεσκάκης, οἰκογενειακῶς, ἰδιοκτήτης τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡνωμένων Ζαχαροπλαστείων «Ἀγγλο—Ἀμέρικαν» καὶ «Ρουαγιάλ».

—o—

— ΓΑΜΟΙ

—Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐν APOLLO PA τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστημένου προοδευτικοῦ νέου κ. Σπύρου Παύλ. Φατσέα μετὰ τῆς ὡραιοτάτης δεσποινίδος Σταμάτας Ἀρ. Πρωτοψάλτη ἢ Κουντούρη. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Νίκος Χάρος.

Στὸ εὐάρμοστον ζεῦγος εὔχομαι ζωὴ εὐτυχισμένη καὶ χαρούμενη.

Στὸν κουμπάρον «καὶ στὰ δικά τους».

Φ. Ε.

—o—

— ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἡ κ. Θεοχάρη Κορωναίου ἀνεδέξατο τὸ ἐν Κυθήροις τὸ ψυγάτριον τοῦ κ. Ἐμμ. Κουλεντιανοῦ ὀνομάσαν αὐτὸ Σταματούλαν.

—Ὁ διακεκριμένος Ζωγράφος κ. Ἀπόστολος Κουλουρῆς ἀνεδέξατο τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας το ψυγατριον του ἐν Ἀθήναις ἑστιάτορος κ. Παναγ. Βενέρη, ὀνομάσας αὐτὸ Ἀλίκην.

—o—

— ΠΕΝΘΗ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΧΑΡ. ΔΗΛΑΒΕΡΗ

Ἡ Κυθηραϊκὴ παροικία Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἐκήδευσε τὴν 7ην τρέχ. μὲ εἰλικρινὲς πένθος τὴν 50τούτιδα δεσποινίαν τοῦ Πειραιῶς, τὴν Ἀγγελικὴν Χ. Δηλαβέρη, σύζυγον τοῦ κ. Χαραλάμπους Δηλαβέρη, ἀδελφοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τῶν Κυθήρων κ. Εὐσταθίου Δηλαβέρη.

Ἡ θανοῦσα ὑπῆρξεν ὄχι μόνον σύζυγος καλὴ καὶ φιλόστοργος μητέρα, ἀλλὰ καὶ προστάτις τῶν πασχόντων καὶ ἐνδεῶν, πρότυπον ἀλτρουισμοῦ καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἀληθινὴ μήτηρ τοῦ λαοῦ, ὅστις τὴν ἐσέβετο καὶ τὴν ἐλάτρευεν. Ὁ θάνατος τῆς Ἀγγελικῆς Δηλαβέρη ὑπῆρξεν ἀπώλεια καὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν του κ. Χ. Δηλαβέρη, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ Πειραιῶς καὶ διὰ τοῦτο τὸ πένθος ἐπὶ τῷ θανάτῳ της ἐξεδηλώθη εἰλικρινὲς καὶ βαθύ. Ἡ «Κυθηραϊκὴ» ἐκφράζει θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς θανούσης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΕΩΝΤΑΡΑΚΗΣ

Ἀπέθανεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον «Εὐαγγελισμὸς» τὴν 5ην τρέχ. καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸ Α΄ Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν τὴν ἐπομένην, ὁ Γεώργιος Λεωνταράκης, ἐκ τοῦ χωρίου Φράτσια, καλὸς πατριώτης, καλὸς οἰκογενειάρχης, πολύτιμος φίλος. Εἰς τὴν βαρυπενθοῦσαν οἰκογένειάν του εὔχομαι παρηγορίαν ἐκ Θεοῦ.

Ι. Κ.

—o—

— ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Εἰς τοὺς μετασχόντας τοῦ πένθους μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς συζύγου, μητρὸς καὶ ἀδελφῆς μας ΜΑΡΙΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἀποβιωσάσης ἐν Ἀθήναις τῇ 29ῃ Αὐγούστου ὡς καὶ τοὺς παρευρεθέντας ἐκ τῶν οἰκείων μας εἰς τὴν ἐκφορὰν της κ. Ἀλεξάνδραν Μοναστηριώτου καὶ Βασίλειον Κουλεντιανὸν μετὰ τῆς κυρίας του Σταυρούλας, ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

Ἐν Ποταμῷ τῇ 10 Σεπτεμβρίου 31.

Ὁ σύζυγος : Στυλιανὸς Μεγαλοοικονόμος. Τὰ τέκνα : Ἐμ. Κουλεντιανὸς καὶ Καλλιόπη Ἐμ. Κουλεντιανοῦ. Ὁ ἀδελφός : Δημ. Πρινέας.

Πρὸς τὸν διαπρεπῆ ἐπιστήμονα ἰατρὸν κ. Κ. Σημαντήρην, ὑφηγητὴν καὶ διδάκτορα τῆς Γερμανίας, ὅστις κατὰ τὴν θερινὴν ἐν Ποταμῷ διαμονήν του διέγνωσεν ἀκριβέστατα τὴν ὀφθαλμικὴν πάθησιν τῆς συζύγου μου Κατίνας καὶ συμβουλεύσας τὰ δέοντα, συνέδραμεν αὐτὴν ὡς ἰατρὸς, ὡς ἀδελφὸς καὶ ὡς πατριώτης ἐν Ἀθήναις, οὕτως ὥστε αὕτη, κατόπιν θαυματουργοῦ ἐγχειρήσεως, νὰ ἀνακτήσῃ ταχύτατα τὴν ὅρασίν της, ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας καὶ τὴν αἰωνίαν μου εὐγνωμοσύνην. Συνιστῶ δὲ καὶ εἰς τοὺς ἐκ καταρράκτου πάσχοντας συμπολίτας μας νὰ μὴν ἀπελπίζωνται, καθότι ὑπάρχει σωτηρία διὰ τὴν πάθησίν των.

Ἐν Ποταμῷ (Κηθήρων) τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1931.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΜΟΥΡΙΚΗΣ
Ἐπιπλοποιὸς

Θεωρῶ καθῆκόν μου, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας εἰς τὸν διαπρεπῆ ἐπιστήμονα ἰατρὸν κ. Κ. Σημαντήρην, ὅστις κατὰ τὴν ἐν Ποταμῷ θερινὴν διαμονήν του ἔσωσε ἐμὲ καὶ τὸ τέκνον μου διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος καὶ φιλικῶν φροντίδων του ἐκ τῆς βαρείας παθήσεώς μας. Εὔχομαι δὲ εἰς τὸν Ὕψιστον, ὅπως μακροημερεύσῃ αὐτὸν πρὸς σωτηρίαν τῶν πασχόντων.

Ἐν Ποταμῷ τῶν Κυθήρων τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1931.

Ἱερεύς, ἐφημέριος Ἱλαριωτίσσης
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΧΛΑΜΠΕΑΣ

νὰ ὁδηγήσουν καὶ ἄλλους.

Σὲ λίγα χρόνια ὁ Τσιριγώτικος Τοπικισμὸς θ' ἀνάγεται στὴν ἱστορία. Ἡ ἄμιλλα ποὺ θὰ δημιουργήσουμε ἐμεῖς, θὰ βγαίνῃ ἀπὸ αἰσθήματα ὑψηλὰ καὶ εὐγενικὰ καὶ ὄχι ὅπως τώρα ἀπὸ χαμηλὰ καὶ πρόστυχα.

ΕΜΜ. Π. ΦΑΤΣΕΑΣ
Πτυχιοῦχος Νομικῆς

Τσιρίγο, 1 Ὀκτωβρίου 1931

«Σ. Κ.».— Ἐλλείψει ἐπαρκοῦς χώρου ἀ δυνατοῦμεν νὰ καταχωρήσωμεν σήμερον ἐνταῦθα τὰ λοιπὰ εὐχαριστήρια ἅτινα ἐλάβομεν ἐπὶ πληρωμῇ ἐκ τῶν διαφόρων χωρίων τῆς νήσου μας διὰ τὸν ἀγαπητὸν συμπολίτην μας ἰατρὸν κ. Κ. Σημαντήρην ἐκ μέρους τῶν εὐγνωμονούντων πελατῶν του, διὸ θὰ συνεχίσωμεν τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν εἰς τὰ προσεχῆ πλέον φύλλα.

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ

ΤΟΥ Κου ΔΗΜ. ΣΤΑΗ

Ἡ 15η Αὐγούστου εὗρε ὅλους τοὺς λάτρεις τῆς Θεᾶς Ἀρτέμιδος, τοὺς φίλους κυνηγοὺς πάνοπλους καὶ ἑτοίμους διὰ τὸ ἀπὸ ἡμερῶν σχεδιαζομενον λαγου-δοκύνηγον.

Ἡ Ἁγια Μονή, ἡ Καμτλή, ἡ Παλιόπολι, ο Αυλεμονας, ὁ Καραβάς καὶ τα ἄλλα τροφεια τῶν λαγῶν, ἐδεχθησαν τὴν ἡμεραν ἐκεινην τῆς ἐναρξεως τοῦ κυνηγιοῦ παρεας πολλας κυνηγῶν, τῶν ὁποίων ὁμως αἱ ἐλπίδες δὲν ἱκανοποιήθησαν καὶ τοῦτο, διότι δὲν ἔλλειψε ἡ λαθροθηρία κατὰ τὴν ἀπαγορευμένην ἐποχὴν καὶ πρὸ παντων τὰ πόστα μὲ τη σελήνη καὶ ἡ φωτιά, ἡ ὁποία δὲν ἀφῆκε δουνὸ ἀκαφτο, ἀφοῦ ἔκαψε καὶ ἀρκετὰς ἐλαιας, λίγο ἔλλειψε δὲ νὰ καύσῃ γνωστὸν ἱερέα μὲ τὰ δόδια του, εὑρισκόμενον εἰς τὰ κτήματά του. Τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς καταστροφῆς κάθε θαμνου καὶ κάθε πρασινάδας ε.ινε ὀλέθριον καὶ βάρβαρον, ἐπικαλοῦμαι δὲ τὴν μέριμναν καὶ τῶν δύο κυνηγετικῶν συλλογων καὶ τῶν ἀρχῶν, διότι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ συστηματικὴ αὐτὴ πυροπλησις δὲν θὰ ἀργήσῃ ἡ ἐποχὴ, που δὲν θὰ βλέπουμε παρὰ μόνον ὀράχους καὶ πέτρες καὶ κανένα, οὔτε πτερωτόν, οὔτε τετράποδον θήραμα, οὔτε ἐνδημικόν, οὔτε παραστικο θὰ βλέπωμεν.

Τὴν αυτὴν ἀπογοήτευσιν ἐδοκίμασαν οἱ κυνηγοὶ καὶ μὲ τὰ περάσματα τῶν ὀρτυκιῶν καὶ τρυγονιῶν, ἂν καὶ ἡ ἀφονια ἡ ἐξαιρετικὴ, τῶν κεφαλάδων εἶχε ἀναπτερώσει τὰς ἐλπίδας ὅλων καὶ αὐτῶν τῶν ἐμπόρων, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν καὶ ἐπρομηθεύθησαν μεγάλας ποσότητας πυρομαχικῶν.

Τρυγόνια ἐπέρασαν ἀρκετὰ καὶ ἐσκοτώθησαν περισσότερα ἀπὸ πέρυσι καὶ τοῦτο διότι ἐφέτος ἔστεκαν. Τὰ μεγάλα περάσματα τῶν τρυγονιῶν ἦσαν τῆς 8ης Σεπεμβρίου ὀχι καὶ πολὺ ἄφονον. Αἱ ἐπακολουθήσασαι ζέσται καὶ ἀνώμαλοι καιροὶ ἠμπόδισαν τὰ περάσματα μεχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς μὲ πέρασμα καλό, συγχρόνως εὕρισκε κανεις καὶ ὀρτύκια, ἰσίως δε εἰς Κάλαμον, ὅπου ἐφέτος ἠτο τὸ κέντρον τῆς κινήσεως, ἕνεκα τῶν πνεόντων ἀνέμων. Τὴν ἐπαύριον εἶχε ὀρτύκια εἰς τὴν Χώραν καὶ τοὺς Κουμάρους, ἐσκότωσαν δὲ ἀπὸ 20—30, τὸ μεσημέρι ὅμως τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔβρεξε ραγδαίως ἐπὶ δύο ὥρας συνεχῶς. Εἰς τὰς 22 πέρασμα ὀρτυκιῶν πρὸ πάντων ὅμως τρυγονιῶν, τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁ ἀγροτικὸς ταχυδρόμος κ. Ἰ. Καραβουσανος ἐσκοτωσε τὰ περισσότερα, ὑπερβὰς τον ἀριθμὸν 40. Εἰς τὰς 30 εἶχε πέρασμα ὀρτυκιῶν, ἴσως τὸ μεγαλείτερο τῆς ἐφετεινῆς περιόδου, δηλ. ἐλάχιστοι ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν 40, δύο μόνον ἐκ Φρατσίων, τὰ ξεμονάχιασαν εἰς τοῦ Βανη καὶ ἔφθασαν τὸν ἀριθμὸν 60, τὸν ἀνώτερον τῆς Χρονιᾶς, κατόπιν ὅμως ὀλιγμερίου ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς. Καὶ τὰς ἑπομένας ἡμέρας ὅσοι δὲν ἐβαρύνοντο καὶ εἶχαν καλὸ σκυλὶ εὕρισκαν καὶ μποροῦσαν νὰ σκοτώσουν ἀπὸ 10—25.

Τὸ εὐχάριστο τῆς ἐφετεινῆς περιόδου εἶνε οτι ἐπέρασε ἀναίμακτος, χωρὶς νὰ βγῇ κανενα μάτι, τοῦτο ἴσως οφείλεται εἰς τὰ μικρὰ περάσματα καὶ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ μὴ ἐναρξεως τῶν πυροβολισμῶν προ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἡ ἐφαρμογὴ αυτὴ ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος καὶ εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ρέκτου ἀστυνόμου κ. Μαθιουδάκη καὶ τῶν ὀργανων του, οἱ ὁποῖοι διὰ τῶν συχνῶν ἐπισκέψεών των ἐπέβαλλαν τον σεβασμὸν εἰς τὸν νόμον. Ἄδειαι ἐφέτος ἐξεδόθησαν περὶ τὰς 900, ὑπερβάσαι κατὰ 200 τὸν περυσινὸν ἀριθμόν.

Ξένοι ἐφέτος ἐλάχιστοι. Τὸ αὐτοκίνητον ὡς μέσον μεταφορᾶς κυνηγῶν ὁλοένα καὶ ἐπιβάλλεται καὶ ἐκτοπίζει τὸν ἀκίνδυνον καὶ ὑπομονητικὸν γάϊδαρον. Ἐφέτος σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἔρχονται κυνηγοὶ καὶ ἐκ Ποταμοῦ, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν γνωστὸν ὀδοντοϊατρὸν καὶ πρόεδρον τοῦ Κ.Σ. κ. Κασιμάτην. Καὶ τὰ ἐκ Μυλοποτάμου ὅμως καὶ Πιτσινιανίκων αὐτοκίνητα ἦσαν πολὺ συχνά, μόνον οἱ ἀγαπητοὶ Φρατσιῶτες ἐπροτίμουν τὴν γαϊδαροκαβαλλαρίαν, πολλοὶ δὲ. οἱ γενναιότεροι, τὴν πεζοπορίαν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ ἀναγραφῇ ὡς σημαντικὸν γεγονὸς εἶνε ὁ φόνος ἑνὸς τρυγονιοῦ μὲ δακτυλίδι ἀπὸ ἀλουμίνιο εἰς τὸ πόδι. Τὸ τρυγόνι αὐτὸ ἐσκότωσεν ὁ κ. Θεόδωρος Τραβασάρος ἢ Κληρονόμος εἰς τὸν Κάλαμο τὴν μεσημβρίαν τῆς 18 Σεπτεμβρίου. Τὸ δακτυλίδι αὐτὸ ὁ κ. Τραβασάρος μοὶ τὸ ἔδωκε τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἐνῷ συγκυνηγούσαμεν εἰς τὴν Βουλέαν, ἐγὼ δὲ ἀμέσως ἔγραψα εἰς τὴν διεύθυνσιν τὴν ὁποίαν ἔφερε τὸ δακτυλίδι. Ἡ ἐπιστολή μου ἐλήφθη καὶ εἶχα ἤδη ἀπὸ ἡμερῶν τὴν απάντησιν ἡ ὁποία ε.νε πολυ ἐνδιαφέρουσα καὶ μὲ πολλὴν ευγενεια γραμμενη. Ὁ κ. Η. Ἔσκε, αὐτο ε.νε τὸ ὀνομά του, ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, μὲ πληροφορεῖ ὅτι εἰς τὸ τρυγονι αὐτὸ ἔβαλε τὸ δακτυλίδι εἰς τὰς 11 Ἰουλίου 1931 ε.ς τὴν φωλιὰ του, διότι, καθὼς γράφει, εἰς τὸ Τσάμεντορφ χωρίον, πλησιον τοῦ Μπρεσλάου τα τρυγόνια φωλιάζουν ἐκεῖ. Εἶνε σπουδαια, γράφει, ἡ παρουσια τοῦ τρυγονιοῦ αὐτοῦ εἰς Κύθηρα, διότι συμπεραίνει ὅτι ἀπὸ τὴν Γερμανίαν φεύγοντα τὰ τρυγόνια, ἀκολουθοῦν πιθανῶς τὴν ἀνατολικὴ παραλίαν τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους καὶ τὴν δυτικὴ παραλίαν τῆς Ἑλλάδος.

Μοῦ ἀναγγέλει ἐπίσης ὅτι μέχρι τῆς λήψεως τῆς ἐπιστολῆς μου εἶχε πληροφορίας ὅτι ἐσκοτώθηκαν ἓξ τρυγόνια, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο εἰς Ἑλλάδα, (τὸ ἄλλο ἐσκοτώθη εἰς τὴν Ζάκυνθον τὸν Ἀπρίλιον). Ἀποστέλει ἐπίσης χάρτην μὲ τὴν πορείαν τῶν φονευθέντων ἓξ τρυγονιῶν. Ζητεῖ ἐπίσης πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς τοποθεσίας ποὺ ἐφονεύθη τὸ τρυγόνι, ἐὰν φωλιάζουν εἰς Κύθηρα, πόσα περίπου περνοῦν τὸ χρόνο κλπ. μὲ παρακαλεῖ δὲ νὰ τοῦ ἀποστείλω τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸν. εἰς τὸ ὁποῖον τυχὸν θὰ ἐδημοσίευα περὶ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς» θὰ ἐπανέλθω ἐκτενέστερον ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ἀναγράφων καὶ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις, τὰς ὁποίας τυχὸν θὰ ἔχω ἀπὸ τὴν Γερμανίαν.

Δ. Ι. ΣΤΑΗΣ ἰατρὸς

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΜΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΣΙΡΙΓΟ

Ἡ Τσιριγώτισσες,—ἂς γράψω καὶ δύο λέξεις γιὰ τὴ μόδα—βρίσκονται πάντα στὰ «ἐ ξ α ν τ ρ ὶ κ» καὶ «σ κ ε ρ τ ζ ό ζ ι κ α» ἐξαρτήματα τῆς τουαλέττας των. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐξέρχονται τόσο συχνὰ στολισμένες ὅσον αἱ Ἀτθίδες, ἐννοοῦν νὰ κάμουν ἐφφὲ μὲ τὸ ντύσιμό των, πάντοτε ζωηρῶν χρωμάτων καὶ σχεδίων ἐκκεντρικῶν.

—Ἡ ἁπλῆ γραμμὴ εἶνε ἄγνωστη ἐδῶ. Καὶ ὁ ὑπερτερῶν γυναικεῖος τύπος εἶνε ὁ εὐτραφής. Τὰ μεγάλα σκοτεινά, λιγωμένα μάτια εἶνε τὸ χαρακτηριστικώτερο φονικὸ ὅπλο κάθε Τσιριγώτισσας !

—Ἄχ αὐτοὶ οἱ ναργιλέδες ! Δὲν ξεύρετε τί γίνεται. Εἰς ὅλα τὰ χωριὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ καφενεῖα τοῦ Τσιρίγου οἱ ἄνδρες τραβᾶνε γιὰ ὧρες, πρωῖ κι' ἀπόγευμα, τὸν ναργιλέ τους. Τί θέαμα ! Μοῦ κάμνει ἐντύπωσι πῶς συνήθισαν αἱ γυναῖκες. Εἰς τὸ καφενεῖον τῶν υἱῶν Δειβαδίτη στὸ Ποταμό, τὰς Κυριακὰς ὅπου κι' ἂν καθήσουν, εἶνε πολιορκημένες ἀπὸ βρονταγουργουρίσματα καὶ ἀπὸ θυμιάματα τουμπεκιοῦ.

Πολιτικὴ συζήτησις καὶ... γρρ. μπρρ, καὶ καπνοὶ βρωμεροί, καὶ ξεφυσήματα, καὶ λαχανιάσματα, καὶ ξάπλωμα μακαριότητος τὰ πόδια καὶ στὴν ἄλλη καρέκλα καμμιὰ φορά !

Κάμνω ἔκκλησιν εἰς τὶς Τσιριγώτισσες : Νὰ σηκωθοῦν καὶ νὰ φωνάξουν : Θάνατος εἰς τὸν ναργιλέ !

—Θέλετε μερικὲς τιμὲς ἀπὸ τὸ πανάκριβο Τσιρίγο ; Καφὲς 1 δρ. Ὄνειρον ! Πάστες 4, Λεμονάδες 1. 50—2.50, ντομάτες 5, κρέας 42, παπούτσια τὸ ζεῦγος 350 δρ. Καὶ δὲν προχωρῶ στὸν ἱματισμὸ διὰ νὰ μὴ φανῶ ὑπερβολικός.

Ὅλα τὰ εἴδη «φωτιά»—«φωτιά»—«φωτιά» ! Νὰ σᾶς πῶ κάτι ; Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντά σας ξενητεμένοι καὶ ἐλᾶτε νὰ καθήσετε στὸ Τσιρίγο.

—Ἀλλὰ δὰ διαφέρει ἀλήθεια τὸ Τσιρίγο ἀπὸ τὴ Βενετιά ; Γιὰ ἰδὲς ἐκεῖ κοπέλλες, μία, πέντε, δεκαπέντε. Χτένες, κομμώσεις, κάλτσες, τακούνια, καρέ, τουαλέττες ἐλαφρὲς καὶ κομψὲς ὠμορφιές, χάρις !

Οἱ δρόμοι τῶν χωριῶν χαλικοστρωμένοι ὅλοι, ἀλλοῦ καλύτερα κι' ἀλλοῦ χειρότερα. Καὶ ὅμως πανύψηλο, τὸ γυναικεῖο τακοῦνι. Πῶς ἐσυνηθίσαν καὶ περπατοῦν ;

Σεπτέμβριος 1931.

ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΣ ΞΕΝΟΣ

Ο ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΑΥΔΕΜΟΝΟΣ

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24ης Αὐγούστου ἐ.ἔ. Π.Δ. ὁ συνοικισμὸς Αὐδεμόνος ἀπεσπάσθη ἐκ τῆς κοινότητος Μυστατων, εἰς ἣν ὑπῆγετο, καὶ ὑπηχθη εἰς τὴν κοινότητα Διαρακίων.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ

"ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ,,

"ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΟ ΝΗΣΙ ΜΑΣ,,

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΕΜ. Π. ΦΑΤΣΕΑ

Ἱστορία, γεωγραφία, λαογραφία, κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐξέλιξις, γενικαὶ καὶ τοπικαὶ ἀνάγκαι καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ Κυθηραϊκὰ ζητήματα θὰ τεθοῦν ὑπὸ τὸ πρῖσμα τοῦ δημοσιογραφικοῦ φακοῦ καὶ θ' ἀπασχολήσουν τὰς στήλας τῆς «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ» χάριν τῶν Κυθηρίων. Ὁ συνεργάτης μας θὰ ἐπισκεφθῇ ὅλα τὰ χωρία τοῦ νησιοῦ.

Η ΣΑΤΥΡΑ ΜΑΣ

Η ΚΑΜΠΑΝΑ

Τώρα ποὺ λεῖψαν τὰ λεφτὰ
ἀπὸ τὴν κάθε τσέπη.
καὶ τὸ πενταχοσάρικο
σπάνια καθεὶς τὸ βλέπει

Χιλιάδες ὅλες εἴκοσι
ἐπερισσεῦεν ἄδικα
—τὸ ξέρει ὅλο τὸ νησὶ—
ἐκεῖ στὰ Πιτσινιάνικα.

Τέτοιο περίσσευμα λεπτῶν
ἔγινε ζήτημα λεπτὸν
γιὰ τὸ χωριὸ ἐν τάχει
καὶ ἔγιναν συμβούλια
πῶς θάταν... νὰ μὴν τἄχῃ...

Γνῶμες ἐδόθησαν πολλὲς
καὶ ἀκουσθῆκαν συμβουλὲς
τοῦ Τρόχαλου καὶ τοῦ Στρατῆ
τὸ τί θὰ γίνῃ πῶς καὶ τί
ποὺ ἦταν νὰ τὰ χάσῃς
καὶ τὸ ξερὸ κεφάλι σου
στὸν τοῖχο νὰ τὸ σπάσῃς
μέσα σ' αὐτὸ τὸ χάλι σου.

—Πηγάδι ἕνας ἔλεγε
ν' ἀνοίξουμε ἐν τάχει
καὶ δρόμο ἄλλος γύρευε
ἀπὸ μιὰ σ' ἄλλη ράχι.

Καὶ μέσ' τὸ πανδαιμόνιον
γνωμῶν συγκρουομένων
ἀκοῦσαν ὅλοι τὸ Στρατῆ

νὰ φθέγγεται καὶ νὰ λαλῇ
τὴν πιὸ σπουδαία συμβουλή.

—«Γιὰ ν' ἀκουσθῇ ἀπανταχοῦ
πῶς ἔχουμε παράδες
καὶ βέρροι ὅτι εἴμαστε
μεῖς, σαρδελλοκλουβάδες
μία καμπάνα παρευθὺς
νὰ φτειάσουμε μεγάλη
ποὺ απ' τὴ μιὰ ν' ἀντιλαλῇ
ὡς τοῦ νησιοῦ τὴν ἄλλη
τὴν ἄκρια, νὰ τὸ πάρουνε
τὰ Κύθηρα χαμπάρι
ὅτι τὰ Πιτσινιάνικα
μιὰ τέτοια ἔχουν χάρι».

. . . . . .

Ἔτσι τὰ Πιτσινιάνικα
ἀπὸ τὴν Ἑλβετία
μία καμπάνα ἔφεραν
ἐσχάτως τεραστία
π' ὅταν τὶν-τάγκ θ' ἀντιλαλῇ
θὰ ὑπονοῇ—κι' ὄχι ἄδικα—
«Ἐνταῦθα κεῖνται παμπλουτα
τὰ ὡραῖα Πιτσινιάνικα».

Η. ΣΚΝΙΠΑ

—o—

Ο Κ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ

ΠΟΤΑΜΟΣ, Ὀκτώβριος.— Ἀνεχώρησεν ἐκ Κυθήρων οἱ Ἀθήνας ὁ συμπολίτης ἰατρὸς, ὑφηγητὴς καὶ διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου, κ. Κωνστ. Σημαντήρης, πρὸς ὃν λόγῳ των ἐπιτυχιῶν ας ἐ.χε σημειωσει κατα το παρελθον, οτε ἐξασκει ε.ς Ποταμον το επαγγελμα του, προσετρεχαν τωρα ἐπωφελουμενοι της ψυχρης εν Ποταμῳ οιαμονης του ως εἰς τὴν κολυμβηθραν του Σιλωαμ, παντες οἱ ασυνεχεις συμπολιται, οιτινες εφοσιαζομενοι δι' αυξοντος ἀριθμοῦ ανεμεον επὶ ὥρας ολοκλήρους τὴν σειραν των πρὸς ἐξέτασιν.

Τόση ὅμως ἦτο ἡ πληθὺς τῶν πρὸς αὐτὸν καταφυγόντων ἀρρώστων, ὥστε παρ' ὅλην τὴν συνδρομὴν τοῦ βοηθοῦ του ἰατροῦ δὲν ἐπροφασε νὰ συμπληρώσῃ ὅλας τὰς ἐνδεικνυομένας θεραπείας πολυαρίθμων ἀκόμη πελατῶν του· διὸ ἄλλους μὲν συμπεριέλαβεν εἰς Ἀθήνας, ἄλλους δὲ παρακολουθεῖ ἀκόμη ἐκεῖθεν δι' ἀλληλογραφίας.

Ὁ κ. Σημαντήρης, ἀντάξιος τῆς φήμης του, ἐδικαίωσε καὶ πάλιν τὴν πρὸς αὐτὸν ἐκτίμησιν τῶν συμπολιτῶν, ἐπιτυχὼν πολλὰς δυσκόλους θεραπείας ἀσθενῶν, θεωρουμένων ἀνιάτων. Δὲν παύει δὲ νὰ παρέχῃ τὴν ἰατρικήν του βοήθειαν καὶ φιλικὴν ἐξυπηρέτησιν τόσον πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἐπισκεπτομένους αὐτόν, ὅσον δι' ἰατρικῶν ἐπιστολῶν φυσικὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐξ Αἰγύπτου, Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας συμβουλευομένους αὐτὸν Κυθηρίους.

Οὕτω, πᾶς ἀσθενὴς Κηθήριος μεταβαίνων πρὸς θεραπείαν εἰς Ἀθήνας, εἶνε πεπεισμένος ὅτι εὑρίσκει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Σημαντήρη ἕνα ἱκανὸν φιλικόν του ἐπιστήμονα ἰατρόν, ὅστις μετὰ προσοχῆς καὶ εἰλικρινείας θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς διασαλευθείσης ὑγείας του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ὁ ἰατρὸς Κ. Α. Μπραζιώτης, Δερματολογος-Αφροδισιολογος, τ. ιω. Επιμελητης του καυηγητου κ. Γ. Ψωτεινου καὶ εσωτ. ἰατρος τοῦ Νοσοκομειου Α. Συγγροῦ, οεχεται εις το ἰατρειον του Μαρνη 29, πλατεια Ανεξαρτησίας (Βαυης).

— Το ξενοδοχειον ὑπνου ἡ «Ἀλδιὼν» τοῦ κ. Μαρσελου, μετεφερθη οδος Ἴωνος 10, παρα το θεατρον Κοτοπούλης.

—o—

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος δηλῶ, ὅτι τὰ γεωργικά μου προϊοντα εἶνε ἀποτέλεσμα μακροχρονίων κόπων, συστηματικῆς καὶ μελετημένης ἐργασίας καὶ ουχὶ κλοπῆς, ὅπως, φθονερος καὶ ζηλοτυπος συκοφαντης ἐπιτηδειως διεδοσε στὸ νησί μας, ὅτι δήσεν στ' ἀμπέλι μου τὴν «ΚΕΡΑ» βρεθήκανε ὁλόκληρα «γουμάρια» κλεμμενα σταφύλια.

Καὶ σεῖς πελάτες μου, πιστεύσατε, ὅτι στὴν ὁλοκάθαρη «Ταβέρνα» μου, νὰ βρίσκεται πάντα τὴν μονοπόλη «Κυθηραϊκὴ ρετσινα» μου ποὺ δὲν τὴν κλέπτω, καὶ μόνον ἐγὼ σ' ὅλο τὸ νησὶ ἔχω.

Προσφέρω δὲ πέντε χιλιάδας δραχμὰς εἰς ἐκεῖνον ὅστις μοῦ καταγγείλῃ τὸν συκοφάντην, ἵνα παραδώσω τοῦτον εἰς τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν τιμίως ἐργαζομένων συμπατριωτῶν μου.

Παρακαλῶ τὴν Δικαστικὴν Ἀρχὴν τῆς νήσου μας νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν της τὴν ἀνωτέρω δήλωσίν μου.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Κ. ΣΑΜΙΟΣ
Ἀγρότης - Οἰνοπαραγωγὸς
Ἐκ τοῦ χ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΕΡΙΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΟΠΙΑ

Χαρᾶς εὐαγγέλια διὰ τὸν κ. Τσιτσίλιο. Βρῆκε δουλεία διὰ νὰ δημοκοπήσῃ μεταξὺ των κατοίκων του ἐχω δημου. Δὲν συλλογίζεται ὅμως ὅτι δημοκοπῶν ἐκεῖ, χανει ἀπ' ἐδῶ; Ἀτζαμῆς καὶ εἰς αὐτό. Πρόκειται περὶ της ἔριδος μεταξὺ τῶν μεσοδημοτῶν καὶ ἐξωδημοτῶν διὰ τὸ ζητημα τοῦ λιμενικοῦ φόρου. Ἡμεῖς, εἰς την περίστασιν αὐτὴν θὰ εἰχομεν νὰ συμβουλεύσωμεν συνεννόησιν. Διότι δὲν εἶνε βέβαιαι δυνατὸν οἱ μεσοδημέται νὰ ἀνεχθοῦν νὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ξεμπαρκαρουν τὰ ἐμπορεύματά των εἰς τὴν τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν, οὔτε οἱ ἐξωδημόται νὰ ἀνεχθοῦν νὰ χάσουν τὴν πρωτοβουλίαν τῆς φροντίδος διὰ τὰ λιμενικὰ ἔργα τῆς Ἁγίας Πελαγίας. Ἡ ὑπόθεσις κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας δύναται νὰ λήξῃ, ἐὰν ἀποφασισουν οἱ ἐξωδημόται νὰ κάμουν καὶ αὐτοὶ λιμενικὸν ταμεῖον. Διότι φανταζόμεθα ὅτι οἱ μεσοδημέται, ὅταν θὰ ἴδουν ὅτι εὑρίσκονται πρὸ ἀκάμπτου ἐπιμονῆς τῶν ἐξωδημοτῶν, θὰ καταργήσουν καὶ αὐτοὶ τὸ λιμενικὸν των ταμεῖον. Ἁπλούστατα. Ἢ μήπως ἔχομεν ἄδικον; Ἢ μήπως θέλουν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ νὰ εἶνε θύματα τῆς δημοκοπίας τοῦ κ. Τσιτσίλιου;

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ

Οὐδέποτε ἡ κατάστασις τῆς κεντρικῆς μεγάλης ἀρτηρίας Καψαλίου - Ἁγίας Πελαγίας περιῆλθεν εἰς πλέον ἀξιοθρήνητον σημεῖον. Ἐκ καθήκοντος δημοσιογραφικοῦ καὶ πάλιν ὑψώνομεν φωνὴν διαμαρτυρίας καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἁρμοδίων πρὸς πρόληψιν ἀφεύκτων ἀτυχημάτων. Ἂς ἀναλογισθοῦν πάντες τὲ μέγεθος τῆς εὐθύνης καὶ ἂς κινηθοῦν. Ἄλλως αἱ ἀραὶ τῶν αὐριανῶν θυμάτων θὰ πέσουν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν των.

ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΩΝ...

Ὁ συμπολίτης Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Φωτεινὸς, ἔρριψε, ὡς γνωστὸν, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαρτίου τὴν ἰδέαν τῆς ἑνώσεως τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς εἰς ἓν καὶ μόνον. Ἡ ἰδέα αὐτή, ἰδέα σοφή, λογική, ὀρθοτάτη, εὗρεν ὁμοφώνως συμφώνους τόσον τοὺς ἐδῶ, ὅσον καὶ τοὺς ἐν τῇ νήσῳ καὶ τῇ ξένῃ Κυθηρίους. Ὁ Κυθηραϊκὸς μάλιστα Σύνδεσμος Ἀθηνῶν. ἐνέκρινε τὴν σοφὴν γνώμην τοῦ κ. Φωτεινοῦ καὶ ἐν γενικῇ αὐτοῦ συνελεύσει τὴν 12ην Ἰουλίου. Ὁ δὲ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος Κυθηρίων Ἀθηνῶν, μιμητὴς τοῦ πρώτου, ἔχει λάβει ἤδη καὶ αὐτὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπικυρώσῃ ἀσφαλῶς ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

Κατ' ἀντίθεσιν ἐν τούτοις πρὸς τὸ ὁμόφωνον τῆς κοινῆς Κυθηραϊκῆς γνώμης, ἡ Ἀδελφότης Πειραιῶς, συστηματικῶς κωλυσιεργοῦσα, τῇ ἐμμόνῳ ἀντιδράσει γνωστῶν ὡρισμένων προσώπων, ἐκ τῶν ἰθυνόντων αὐτὴν, ἀποφεύγει νὰ δώσῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι θὰ δυνηθοῦν οἱ κύριοι αὐτοὶ νὰ κρατήσουν ὁρισμένα ὀφφίτσια.

Πρὸς τοὺς κυρίους αὐτοὺς, οὓς καὶ ἄλλοτε δὲν ἐδιστάσαμεν νὰ παραδώσωμεν ἄνευ λεοντῆς εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, καθιστῶμεν γνωστὸν, ὅτι ματαιοπονοῦν νὰ λακτίζουν πρὸς κέντρα. Ἡ ἕνωσις τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων, κοινὸς παγκυθηραϊκὸς πόθος, θὰ πραγματοποιηθῇ θᾶττον ἢ βράδυον. Τόσον τὸ χειρότερον δὲ δι' αὐτοὺς, ἂν δὲν σπεύσουν νὰ δείξουν τὸ ταχύτερον τὴν προσήκουσαν διὰ τὴν ἄσκοπον κωλυσιεργίαν των—διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἀντίδρασίν των—μεταμέλειαν.

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ:

Ἡ ἀσχημία—εἶνε ὁ ἐπιεικέστερος χαρακτηρισμὸς—ἡ ὁποία παρουσιάζεται εἰς τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν κατὰ τὴν ἀποβίβασιν ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν ἐπιβατῶν ἀπὸ τὰς λέμβους, πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ λείψῃ τὸ ταχύτερον.

Ἀποτελεῖ στίγμα διὰ τὰ Κύθηρα νὰ ἐκφορτώνωνται οἱ ἐπιβάται δίκην σάκκων ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν λεμβούχων καὶ τῇ βοηθείᾳ ἑνὸς «μαδεριοῦ» νὰ βρέχωνται καὶ νὰ βαλασοπνίγωνται.

ΦΡΟΥΤΟΛΟΓΙΑ

Τὸ ἀμπέλι παραδίδει τὰ τελευταία του σταφύλια. Ἔπειτα ἀπὸ τὸν ἀγαθὸν ροδίτην, ὁ ὁποῖος ἐξηφανίσθη, ἔσβασε φέρουσα τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν τοῦ θέρους ἡ μεγαλοπρεπὴς φράουλα καὶ ἀναμένεται τὸ «λιστονύχι» ὁ οὐρανὸς αὐτὸς τῆς μεγάλης τῶν σταφυλιῶν στρατιᾶς. Ὀλίγα πεπόνια, ὠχρὰ καὶ συγγενεύοντα κάπως πρὸς τὴν κολοκύθαν, στολίζουν ἀκόμη τὴν προσθήκην τοῦ μανάβη, διὰ νὰ δώσῃ ἐντὸς ὀλίγου τὴν θέσιν των εἰς τοὺς μεγάλους κατακτητὰς τῆς ἐποχῆς: τὰ μῆλα,—ὄχι τῶν ἑσπερίδων, διότι ἑσπερίδες δὲν γίνονται πλέον, χάσιν οἰκονομίας.

ΙΕΡΕΥΣ ΦΕΜΙΝΙΣΤΗΣ

Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὰ Κύθηρα, ὅτι πρὸ ἡμερῶν, συμπολίτης ἐτέλει τὴν βάπτισιν τοῦ πρωτοτόκου τέκνου του. Ὅλοι ἦσαν εὔγλωττοι γύρω ἀπὸ τὴν κολυμβήθραν τῆς εὐτυχίας καὶ ὁ ἱερεὺς ἀκόμη περισσότερον.

Καθὼς ἐκράτει τὸ βρέφος εἰς τὰς χεῖρας του καὶ ἐνῷ ἐγίνετο ἡ σχετικὴ ἑτοιμασία τῆς κολυμβήθρας—ὀλίγον περισσότερον ζεστὸ νερὸ νὰ μὴ ποιντιάσῃ τὸ καϋμένο!—ὁ ἀγαθὸς λευίτης, ἵνα πληρώσῃ τὸ κεχηνὸς τοῦ ρυθμοῦ, ἐθεώρησε καλὸν νὰ κάμῃ καὶ ὀλίγην φιλοσοφίαν εἰς ἐπήκοον:

—Μικρὸ εἶνε τὸ παιδάκι! εἶπε. Θὰ μεγαλώσῃ ὅμως μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ μέγας στρατηγός, σὰν τὸν Κορωναῖον, μεγάλο παληκάρι, σὰν τὸν Στάην ἴσως νὰ γίνῃ καὶ καθηγητὴς σὰν τὸν γέρο-Κοντολέοντα...

Ἐπειδὴ ὅμως, ἐν τῷ μεταξὺ, ἡ θερμοκρασία τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος εἶχε κανονισθῆ κατ' ἀνάγκην οἱ ἄλλοι μεγάλοι ἄνδρες, τῶν ὁποίων τὴν δόξαν ἐπρόκειτο νὰ φθάσῃ τὸ νεογέννητον, ἐτέθησαν ἐν ἀναμονῇ καὶ ὁ παππᾶς ἐστράφη πρὸς τὸν ἀνάδοχον.

Καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

Ὁ νοιονὸς ἐξηρόβηξε καὶ ἀπήγγειλε μὲ στεντορείαν φωνήν:

Ἑλένη!

—Νὰ σᾶς ζήσῃ εἶπε κάποιος. Καὶ εἰς ἀνώτερα!

ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΑΣ ΤΗΝ ΚΛΑΡΑ!...

Εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὁ κ. Τσιτσίλιος δὲν γραφει οὔτε λέξιν δι' ὅσα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐστορήσαμεν περὶ ἱστορίας, Καιροφύλλα, ἀδελφότητος Νέας Ὑόρκης κλπ. Ἦσαν ἄρα γε τόσον κεραυνοβόλα τὰ γραφέντα μας, ὥστε νὰ συνετίσουν τὸν κ. Τσιτσίλιον καὶ νὰ τὸν κάμουν νὰ πεισθῇ ὅτι δὲν εἶνε εὔκολον τὸ ψάρεμμα εἰς τὰ θολὰ νερά; Ἢ μήπως πρόκειται περὶ τακτικῆς καὶ ὁ κ. Τσιτσίλιος κατόπιν τῆς ἐπιθέσεώς μας ἐσκέφτη νὰ κάνῃ τὴν πάπια καὶ νὰ καιροφυλακτῇ μετὰ τοῦ κ. Καιροφύλλα, ἀναμένων καταλληλοτέραν εὐκαιρίαν διὰ τὴν μάστευσιν τοῦ ταμείου τῆς ἀδελφότητος; Μία τοιαύτη ὅμως τακτικὴ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ πέρασιν, διότι ἁπλούστατα ἡμεῖς θὰ ἀγρυπνοῦμεν. Ἂν ἐκεῖνος θὰ κάμνῃ τὴν πάπιαν, ἡμεῖς θὰ κάμνωμεν τὸν σκύλον, φερμάροντες διαρκῶς πρὸς τὸ ταμεῖον τῆς ἀδελφότητος.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Ὅταν μία ἐφημερὶς ἔχει τὸ παρελθὸν τῆς «Κυθηραϊκῆς», «δὲν εἶς κολλᾶ» τίποτε. Ἂς παύσῃ λοιπὸν ἡ φλυαρία τῶν μωρῶν καὶ τῶν ταπεινῶν ἡ συκοφαντία. Ὁ ἄνεμος τῆς κοινῆς ὑπολήψεως πνέει πρὸ πολλοῦ κατ' αὐτῶν. Χαριζόμενοι εἰς τὰ πρόσωπά των, ἂς μὴ πτύουν κατὰ τοῦ ἀνέμου.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Μεταξὺ κομματαρχῶν.

—Πῶς κρίνεις τὰ αἰσθήματα τῶν Ἀντικυθηρίων;

—Πολύ... λεπτά.

—o—

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

Διατί οἱ Κυθήριοι πρέπει νὰ ζητήσουν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου ἐνοριακοῦ Νόμου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΥΡΩΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ

ΕΝΑΣ ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ... ΤΡΟΦΟΔΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ ΤΟΥ

ΠΟΤΑΜΟΣ (Ἀντικυθήρων).—Μὲ τὴ συνήθη μεγαλοπρέπεια, ἀλλὰ καὶ ἰδιοτυπία, ἑορτάσθη κι' ἐφέτος ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, πολιούχου τῶν Ἀντικυθήρων ποὺ μποροῦν νὰ καυχῶνται ὅτι ὑπερτεροῦν τῶν γειτονικῶν Κυθήρων ἀπὸ ἀπόψεως ἐγκαταλείψεως ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπομονώσεως ἀπὸ τὸ λοιπὸν Κράτος.

Ὁ ναός, ποὺ τιμᾶται εἰς μνήμην τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, κεῖται εἰς τὸ χωρίον «Γαλανιανά». ἕνα μικρὸ ἀπόμερο χωριουδάκι, ποὺ ἀπέχει περίπου 11/2 ὥραν ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ Ποταμός.

Ὁ ἅγιος Μύρων εἶνε ἕνα γραφικὸ ἐκκλησάκι, ποὺ ἡ εὐλάβεια τῶν Ἀντικυθήρων κρατεῖ ὁλοκάθαρο, καταστόλιστο εἰκόνων καὶ ἔχει στὴ σμικρότητά του, κάτι τὸ ἐξαιρετικὰ ὑποβλητικό, ποὺ κάνει τίς ψυχὲς τῶν προσκυνητῶν του νὰ μεταρσιοῦνται καὶ νὰ φέρωνται ἐγγύτερα στὸ Δημιουργὸ τοῦ παντός.

Ὡς πολιοῦχος τοῦ νησιοῦ ὁ Ἅγιος Μύρων τιμᾶται ἐξαιρετικὰ ἀπὸ τοὺς Ἀντικυθηρίους καὶ ὁ ἑορτασμός του γίνεται πάνδημος κατ' ἔτος.

Καὶ ἔως ἐδῶ βέβαια δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἐξαιρετικό, ποὺ νὰ δικαιολογῇ τὴν ἰδιοτυπία ποὺ προανέφερα ὅτι παρατηρεῖται στὸν πανηγυρισμὸ τῆς μνήμης του.

Ἀλλ' ἡ ἰδιοτυπία ὑπάρχει.

ΤΣΙΜΠΟΥΣΙΟΝ ΔΩΡΕΑΝ

Καὶ ἡ ἰδιοτυπία αὐτὴ ἔγκειται στὴν παροχὴ τροφῆς ἐντελῶς δωρεὰν εἰς πάντας τοὺς προσκυνητάς, ντόπιους καὶ ξένους. Κυθηρίους καὶ Κρητικούς, καὶ τροφῆς ἰδιοτύπου καὶ πάλιν, ἐφ' ὅσον δὲν δίδεται ἢ ἄρτος καὶ κρέας βραστὸν ἄνευ ζωμοῦ.

Θὰ νομίσουν ἀσφαλῶς οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Κυθηραϊκῆς», ὅτι παραδοξολογῶ. Ἐν τοσούτῳ δὲν γράφω εἰμὴ τὴν ἀλήθειαν. Ἀλήθειαν τὴν ὁποίαν διεπίστωσα ὄχι μὲ μικροτέραν ἔκπληξιν. Κατὰ συνήθειαν, ἡ ὁποία δὲν γνωρίζω πόθεν ἔχει τὴν ἀφορμὴν καὶ ἀρχήν της, εὐθὺς ὡς περατωθῇ ἡ λειτουργεία καὶ οἱ προσκυνηταὶ ἐξέλθουν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ναοῦ, πρέπει νὰ μοιραστῇ εἰς πάντας ἄρτος καὶ κρέας βραστόν. Ἡ συνήθεια αὐτή, εἶχεν ὡς φυσικὴν συνέπειαν, οἱ διάφοροι προσκυνηταὶ ἀντὶ ἄλλου ἀφιερώματος εἰς τὸν ναόν, νὰ τάζουν τὴν προσφορὰν ἄρτων καὶ ἀμνῶν πρὸς διανομήν. Ὅταν δὲ οἱ ἀφιερωταὶ δὲν ὑπάρχουν—τόσον ἡ συνήθεια τῆς διανομῆς αὐτῆς ἐπεβλήθη—τὰ ἔξοδα ἀναλαμβάνει ἐξ ὁλοκλήρου ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ναοῦ.

Η ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Οὕτω ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς, εἰς τὸν αὐλόγυρον τοῦ ναοῦ κομίζονται τὰ ἀνάλογα καθ' ὑπολογισμὸν ψωμὰ καὶ κόβονται ἕκαστον εἰς τὰ 4, διότι ἑκάστη μερὶς ἔχει καθιερωθῇ νὰ εἶνε 100 δράμια. Ταυτοχρόνως κομίζονται καὶ τὰ σφάγια, τὰ ὁποῖα βράζονται εἰς μεγάλα καζάνια καὶ κατόπιν τοποθετοῦντι εἰς κόφες καὶ πανέρια, ἁλατίζονται καὶ ἀφίνονται νὰ στραγγίσουν, διότι δίδονται ἄνευ ζωμοῦ. Μετὰ τὸ στράγγισμα τεμαχίζονται καὶ ἀνὰ ἑκάστην μερίδα ἄρτου, τοποθετεῖται καὶ τεμάχιον κρέατος.

Οἱ προσκυνηταί, γνωρίζοντες τὴν συνήθειαν, ἅμα τελειώσει ἡ λειτουργεία, ἐξέρχονται εἰς τὸ προαύλιον καὶ καταλαμβάνουν θέσεις... ἀναμενῆς, ὑπὸ τὴν σκιὰν γηραιᾶς συκέας, ὀλίγον πέραν τῆς ὁποίας δροσερὰ πηγὴ ἀναβλύζει τὰ γάργαρα νερά της, τόσον ἀπαραίτητα διὰ τὴν καλὴν χώνευσιν.

Ἅμα οἱ προσκυνηταὶ ταξινομηθοῦν καὶ ἐνῷ γηραιοὶ ἐντόπιοι «λιγοράρηδες» σκορπισμένοι εἰς τὸν αὐλόγυρον, ἀρχίζουν νὰ παίζουν μὲ τὴν πηγαία τέχνη τους στὶς τρίχορδες λύρες τους, τοὺς μελωδικοὺς ντόπιους σκοπούς, οἱ ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ, ἐμφανίζονται κύπτοντες ὑπὸ τὸ βάρος τῶν πλήρων ἄρτου καὶ κρέατος κανίστρων καὶ ἀρχίζουν τὴν διανομὴν μ' ἕνα ὕφος ἐξαιρετικὰ τελετουργικόν. Καὶ τὸ «δόσε μου καὶ μένα μπάρμπα» δίνει καὶ παίρνει....

ΟΤΙ ΚΑΙ ΟΙΝΟΣ ΕΥΦΡΑΙΝΕΙ

Δὲν ξέρω τώρα ἂν ἡ ἀρχικὴ συνήθεια τὸ ἐπιβάλει ἢ ἡ σκέψις ὅτι ὁ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου καὶ ὑποβοηθεῖ τὴν χώνευσιν τὸ ὑπηγόρευσεν, παρετήρησα ὅτι οἱ καλοὶ ἐπίτροποι τοῦ Ἁγίου Μύρωνος, μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ κρέατος, ἤρχισαν νὰ μοιράζουν καὶ ἡδύγευστον κοκκινέλιον, ἡ ἄφθονος τοῦ ὁποίου παροχή, ἔδωκεν ἀφορμὴν ν' ἀνάψῃ τρικούβερτον γλέντι καὶ νὰ καῇ τὸ πελεκοῦδι στὸ χορό.

ΚΑΙ...ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΥΡ ΜΥΡΩΝΑ

Περίεργος, φυσικὰ νὰ παρακολουθήσω τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πανηγυριοῦ, δὲν ἐκούνησα ροῦπι ἀπὸ τὸν αὐλόγυρο. Ἔτσι εἶδα, ὅτι τὸ ἀπόγευμα ὡς ἀπὸ συνθήματος, τὸ τσιμπούσιον διακόπτεται καὶ οἱ προσκυνηταί, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν ἐντοπίων, ὁδηγοῦνται εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τοῦ χωριοῦ. Δεδομένου δ' ὅτι ὁ Μύρων εἶνε ὁ πρωτάτης τῶν Ἀντικυθηρίων δὲν ὑπάρχει σχεδὸν σπίτι ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τὸ Μύρωνά του, τὸ γλέντι ἀπὸ ἐπισκέψεως εἰς ἐπίσκεψιν καὶ κεράσματος εἰς κέρασμα διὰ τὸ «χρόνια πολλὰ Κὺρ' Μύρωνα», περὶ τὸ ἑσπέρας κορυφοῦται, οἱ δὲ ξένοι ἀπερχόμενοι ἔχουν ξεχάσει κάθε καϋμὸ καὶ κάθε πίκρα τους.

Τί κρίμα, ἀλήθεια, ἡ συγκοινωνία νὰ μὴν εἶνε εὔκολη. Τὸ πανηγῦρι θὰ προκαλοῦσε τόση κίνησι στὰ Γαλανιανά. Ἀλλ' οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ. Ἂν οἱ ξένοι ἐπληθύνοντο, ἀσφαλῶς ὁ ναὸς θὰ χρεωκοποῦσε γιὰ νὰ τοὺς ταΐσῃ. Ἢ τὸ ἔθιμον θὰ ἔπαυε.

ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΟΙ ΤΥΠΟΙ ΜΑΣ

ΠΑΣΠΑΛΑΣ Η ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΕΦΕΝΤΗΣ

Ὁ τύπος θὰ ἔκανε παραιτήσιαν, ἂν ἀκολουθῶντ ἰν τυπικὴν παρακολούθησιν τῶν διαφόρων ζητημάτων. δὲν ἠσχολεῖτο καὶ μὲ τοὺς τύπους ποὺ παρουσιάζει ἡ ζωή, ἔστω καὶ τυπικῶς. Τὴν ἀρχὴν αὐτὴν ἐννοοῦσα νὰ μὴ παραβῇ ἡ «Κυθηραϊκὴ» θὰ προσπαθήσῃ νὰ διατυπώνῃ εἰς κάθε φύλλον της, τὸ σκίτσο ἑκάστου τῶν Κυθηραϊκῶν τύπων γραμμένο ἀπὸ ἐκλεκτὸ συνεργάτη της.

Ο ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΑΣΒΕΡΤΟΧΡΙΣΤΗΣ

Σωστὸς μπόμπιρας ἀνέκαθεν. Τόσος δά, ὅταν ἤμουν μαθητάκος, τόσος δά, σωστὸς πυγμαῖος καὶ σήμερα, ποὺ ἐγὼ εἶμαι κοτζάμ ἀντρακλας κι' αὐτὸς τοσοδούλικο γεροντάκι, λὲς καὶ τὸν σκέβρωσαν τὰ 72 χρόνια ποὺ βαραίνουν τὴν καμποῦρα του. Τὸν χαίρονται τὰ λογοθετιάνικα καὶ χαίρεται κι' αὐτὸς τὴ ζωή του ἐκεῖ. Χαίρεται εἶνε ἡ κυριολεξία. Ἀφρόντιδο τζιτζίκι τραγουδοῦσε ἀμέριμνα στὰ νειάτα του καὶ τραγουδεῖ στὰ γεράματά του. Δὲν τὸν εἶδε μουτρωμένο κανένας ποτέ. Θαρρεῖς κι' ὁ κόσμος εἶνε δικός του ὅλος, δὲ βάζει μαράζι γιὰ τίποτε. Τραγουδάει πάντα, ὅπως ἄλλοι κλαῖνε τὴ μοῖρά τους ἢ πολιτικολογοῦν. Γίνεται πόλεμος, καίγεται ὁ κόσμος, πέφτει ἡ λίρα, ἡ κρίσις καταστρέφει τοὺς Τσιριγῶτες τῆς Αὐστραλίας, τὸ σύμπαν χαλᾶ. ὁ Χρῖστος ὁ Πασπαλᾶς ἢ ὁ «Χριστάκης Ἐφέντης», ἀγρὸν ἠγόρασε. Τὸ χαβᾶ του. Τραγουδάει:

Ψεύτης ὁ κόσμος κι' ὁ ντουνιᾶς
ἐψεύτησε κι' ἡ σφαῖρα
φίλος πιστὸς δὲ βρίσκεται
τὴ σήμερον ἡμέρα.

Ἔτσι εἶν' ὁ κόσμος κι' ὁ ντουνιᾶς
ρόδα εἶνε καὶ γυρίζει
ἄλλους τοὺς ἀνταμοίβει ὁ Θεὸς
κι' ἄλλους τοὺς ξεχωρίζει.

Ἕνα μόνο πρᾶγμα, τοῦ κόβει γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ τραγοῦδι, γιὰ νὰ τοῦ φέρῃ τὰ δάκρυα τοῦ πόνου στὰ μάτια, τὸ μάτωμα στὴν ψυχή. Ἡ σκέψη ὅτι ὁ γυιός του, παλληκάρι 25 χρονῶν, γῦρισε τρελλὸς ἀπ' τὴν Αὐστραλία καὶ κλείστηκε σὲ κάποιο φρενοκομεῖο τῶν Ἀθηνῶν. Μὰ καὶ τὸν πόνο του αὐτὸν τὸν κάνει τραγοῦδι καὶ τραγουδάει:

Δὲν πρέπει ἐγὼ νὰ τραγουδῶ
οὔτε κρασὶ νὰ πίνω,
παρὰ νὰ βγῶ εἰς τὰ βουνὰ
τὰ δάκρυά μου νὰ χύνω
Νάχα 'να φίλο γκαρδιακὸ
νὰ πῶ τὰ βάσανά μου
νὰ μὴ τὰ συλλογίζουμαι
καὶ καίγετ' ἡ καρδιά μου.

Καὶ ξεθυμαίνει βοηθοῦντος καὶ τοῦ κρασιοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπεραγαπᾷ. Ἔτσι, λίγοι τὸν παίρνουν χαμπάρι πὼς ἡ εὐθυμία του μπορεῖ νἆναι μονάχα ἐπιφανειακή. Ὅτι στὸ βάθος τῆς καρδιᾶς του, μπορεῖ νὰ φαίνεται ὁ σπαραγμός, τὴν ὥρα ποὺ τὸ τραγοῦδι βγαίνει ἀπὸ τὰ χείλη του...

Καὶ σὰν ἄνθρωπο ποὺ πλάστηρα γιὰ τὸ κέφι, τὸν πειράζουν ἀναθυμιῶντάς του τὰ παληά.

Κι' ἀλήθεια τὰ παληὰ τοῦ Χριστάκη Ἐφέντη εἶνε τόσα. Αὐτὸς ὁ τόσος δὰ ἀνθρωπάκος, φαίνεται τὸλεγε στὰ νειάτα του. Ἀσπριτζῆς τὸ ἐπάγγελμα, εἶχεν ὡς τόσο καὶ μίαν ἄλλη σχεδὸν ἐπαγγελματικὴ ἀσχολία. Τὸ κλέψιμο... γυναικῶν. Τὴ συμβία του, ὀνόματι Διαμάντω, τὸ γένος Μουλοῦ, ἀδελφὴ τοῦ κτηνοτρόφου, τὴν πῆρε κλεφτή.

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ
Δ' Ν. Κ. ΜΟΥΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
Ἰατροῦ Παθολόγου καὶ Ὀδοντιάτρου. Διπλωμ. Πανεπ. Παρισίων - Ἀθηνῶν.
Ὁδὸς Ἀκαδημίας 33. Ἀθῆναι.

Δρ ΚΩΝΣΤ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Διπλωματοῦχος Πανεπιστημίου ΜΟΝΑΧΟΥ Γερμανίας, πρώην βοηθὸς τῶν κλινικῶν τῶν Καθηγητῶν MULLER καὶ HELDRICH.
Δέχεται καθ' ἑκάστην τοὺς πάσχοντας καὶ ἐφαρμόζει νεωτάτας ἐξεταστικὰς καὶ θεραπευτικὰς μεθόδους ἐν τῇ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΟΥ, Ὁδὸς Γερανίου 6 - Ἀθῆναι, (πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς).— Ὧραι ἐπισκέψεως 10—12 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ. Καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ
Ὁδὸς Σερίφου 35, Στάσις Κολιάτσου, ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰατροῦ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Π. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΥ, διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων καὶ Νευρολόγου τοῦ ἐν Ἀθήναις Γαλλικοῦ Νοσοκομείου καὶ ὑπὸ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς διεύθυνσιν τοῦ συμπολίτου Ἰατροῦ Κ. Α. ΠΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, πρώην ἐσωτερικοῦ τῶν ἐν Ἀθήναις Νευρολογικῶν Κλινικῶν.
Ἡ κλινικὴ περιλαμβάνει δύο οἰκήματα ἐν μέσῳ μεγάλου κήπου καὶ ἀνοικτοῦ ὁρίζοντος. Ἐν αὐτῇ ἐφαρμόζονται ἔλαι αἱ νεώτεραι θεραπεῖαι διὰ τὰ νευρικὰ καὶ ψυχικὰ νοσήματα καὶ τὰς τοξικομανίας. Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ ἰατρῷ ΓΕΡ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΩ, ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 50.
Ἀριθ. τηλ. 58—75 καὶ παρὰ τῇ Κλινικῇ ἀριθ. τηλ. 77—37.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841
Κεφάλαια Μετοχικὰ καὶ Ἀποθεματικὰ Δρχ. 1.205.000.000
Καταθέσεις (τῇ 30 Ἰουνίου 1931) » 7.530.000.000
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Ἀθήναις.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ: 51 MAIDEN LANE.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Σικάγῳ: 33 S. CLARK STREET.
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.
Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὅρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμευτηρίου) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.
HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK
51 MAIDEN LANE
Ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα Δολ. 1.500.000.
Τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης ἐν Κυθήροις καὶ ἐν Ποταμῷ τῶν Κυθήρων παραμένουσι καθ' ἑκάστην ἀνοικτὰ καθὼς καὶ τὴν Κυριακήν.

Α. Β. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ - ΙΑΤΡΟΣ
ΚΑΙ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ
ΤΕΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 22
(ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ)

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΤΟ "ΑΤΤΙΚΟΝ,,
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 66 - ΑΘΗΝΑΙ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Α. Γ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ

ΜΙΝΩΣ Β.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ,,

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΛΙΜΕΝΙΚΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΠΕΛΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΑΥΛΕΜΟΝΑ

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 316 τῆς 10ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ λιμενικὴ φορολογία Καψαλίου ἐπεξετάθη εἰς Αὐλέμονα καὶ Ἁγ. Πελαγίαν.

Τὸ ἐν λόγῳ διάταγμα ἔχει ὡς ἑξῆς.

Περὶ ἐπεκτάσεως λιμενικῆς φορολογίας Καψαλίου (Κυθήρων)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἰουνίου «περὶ λιμένων κλπ.» (Ἐφ. Κ. 181-1931) καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 (1931) πρακτικὸν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου λιμενικῶν φορολογιῶν, ἰδόντες καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 540 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

1. Ἡ ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Καψαλίου (Κυθήρων) ἐπιβεβλημένη φορολογία ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν γειτνιαζουσῶν παραλιῶν τῶν ὅρμων Ἁγίας Πελαγίας καὶ Αὐλέμονος, ὅπου δὲν ὑφίσταται ἴδιον λιμενικὸν ταμεῖον.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελίᾳ τῇ 4 Σ)βρίου 1931

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΙΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Δ. ΔΙΓΚΑΣ

ΤΟ ΚΩΔΩΝΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΟΥ Ἁγίου Λαζαράκη

ΚΑΡΑΒΑΣ, Σεπτέμβριος 31.—Το ἀνεγειρόμενον κωδωνοστάσιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Λαζαράκη τοῦ χωρίου μας ἐπερατώθη, ὀχι ὅμως συμφώνως πρὸς το ἀρχικὸν σχέδιον.

Το πραγμα θὰ φανῇ ἴσως παράξενον, πλὴν εἶνε ἀληθές. Τριακόσιαι ὀλαι χιλιάδες δραχμαὶ δι' ἐν κωδωνοστάσιον καὶ αὐτὸ ὀχὶ τέλειον εἶνε παρὰ πολλά. Ἐν τουτοις ἐπῆγαν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ναοῦ φερει ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην.

Διότι το πρᾶγμα τὴν ὀαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου. Διότι ἀνέθεσε τὴν πλήρη ἐκτελεσιν τοῦ ἔργου ἀνευ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ ὡς γίνεται συνηθως καὶ δι' ἔργα στοιχίζοντα μονον ὀλιγας δεκαδας χιλιαδων. Ἡ ἐνέργεια της αὐτὴ εἶνε σκανδαλώδης. Ἀλλα μηπως το σφαλμα σταματα ὡς ἐοῦ; Καλῶς ἢ κακῶς ἀνεθεσε τὴν ἀνεγερσιν ἑνὸς κωδωνοστασίου μετ' ἐξώστου εἰς ἕνα μηχανικον, ἀναλαβόντα τὴν ὑποχρεωσιν νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον ἀντὶ 300 χιλ. δραχμῶν. Ἐκεῖνος ἐδαπάνησε τὸ ποσον χωρὶς νὰ ἐκπληρώσῃ πλήρως τὰς ὑποχρεώσεις του. Χωρις τουτεστι νὰ κατασκευάσῃ τὴν ἀπαραίτητον ἐκ μπετὸν ἀρμὲ κλίμακα τοῦ κωδωνοστασίου, ἰσχυρισθεὶς ὅτι δὲν ἐπήρκεσε τὸ ποσὸν τῶν 300 χιλ. πρᾶγμα ποὺ ἡ ὑπευθυνος ἐπιτροπὴ παρεδέχθη. Δικαιολογημένα γεννᾶται ἤδη τὸ ἐρώτημα. Πῶς ἡ ἐπιτροπὴ καθ' ὑπέρβασιν τῶν δικαιωμάτων της ἔδωκε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἄνευ μειοδοτικοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ πῶς ἐδέχθη νὰ παραλάβῃ τοῦτο ἀτελές, ἐφ' ὅσον ἡ συμφωνία πρὸς τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἐκτέλεσίν του ἦτο νὰ παραδώσῃ τὸ κωδωνοστάσιον μὲ κλίμακα ἐκ μπετόν;

Ἐν προκειμένῳ, πρόκειται περὶ σκανδάλου, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ κ.κ. Ἐπίτροποι πρέπει νὰ δώσουν ἐξηγήσεις σαφεῖς καὶ διευκρινιστικάς.

Ἔτσι τόθελε αὐτός. Δὲν πᾷ νὰ μὴν ἤθελαν οἱ συμπεθεροι; Ἀλλὰ μιὰ φορὰ ποὺ αὐτὸς τὴν ἔκλεψε ἤθελε νὰ τῆς κλέβουν ὅλοι. Κι' ἅμα κανεῖς ἀγαποῦσε καμμιὰ κι' ἤθελε νὰ τὴν κλέψῃ, ὁ Πασπαλᾶς ἄφηνε τὴν ἀσπριτζίδικη βοῦρτσα του καὶ ἔτρεχε νὰ βοηθήσῃ νὰ βγῇ ἀσπροπρόσωπος χωρὶς ἀσβεστόχρισμα κι' ὁ φίλος του. Καὶ τὰ κατάφερνε μιὰ χαρά. Κάποτε ὅμως φαίνεται ὅτι ἡ παροιμία «ὅπου πηδᾶει πολλὰ παλούκια» ἐπαλήθευε. Ἡ ἀπαγωγὴ ἀπέτυχε καὶ ἕνα σατυρικὸ ποίημα (ρῖμα) ἐκολλήθη σὰ ριτσινιὰ σὴν πλάτη τοῦ Χριστάκη Ἐφέντη ποὺ λέει:

Ἄρχοντες εὐγενέστατοι
τίμιοι Λογοθετιάνοι
Ὁ Λαχανᾶς κι' ὁ Πασπαλᾶς
πράγματα ποῦ τὰ κάνει.
Στὸ Κουτσοκέφαλο βοινὸ
Τρέχανε γιὰ γυναῖκα
κι' ὡς που νὰ τήνε πάρουνε
τοὺς σιᾶσαν πέντε—δέκα.
Μεσ' τὸ χωριὸ τοὺς φέρανε
καὶ ξύλο τοὺς φορτῶσαν
Στὸν Ποταμὸ τοὺς πήγανε, στὸ (Εἰρηνοδικεῖο
κι' ὁ Λαχανᾶς τοὺς ἔφυγε καὶ (κρύφτη στὸ βαφεῖο.

Καὶ τὸ μὲν ποίημα τὸ ὁποῖον ἔχει πολὴν συνέχειαν εἶνε ἀνόητον. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ Πασπαλᾶς κἄθε ἄλλο ἢ ἀνόητος. ἔκρινε φρόνιμο ν' ἀφήσῃ νὰ κρυώσῃ τὸ πρᾶγμα. Ἔτσι τὄστριψε, μεταφέρων τὰς ἀσβεστοχριστικὰς γνώσεις του στὴν Ἀμερική, ὅπου ἔμεινε κάμποσα χρόνια. Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἔφερε χρήματα διότι τότε καὶ οἱ Ἀμερικάνοι δὲν ἦσαν στεγνοὶ ὥστε ὑπῆρχαν ταβέρνες νὰ καταθέτη τὰ μεροκάματά του ἔφερεν ὅμως τὴν Ἀγγλομάθειάν του, διὰ ν' ἀπαντᾶ «Καλέ καλέ σαλαμπαμπίτσι» ὅταν οἱ Λογοθετιάνοι γιὰ νὰ γελάσουν τοῦ κόβουν τὸ τραγοζδι, θυμίζοντάς του τὴν μὲ τὸν Λαχανᾶν περιπέτειαν.

Ο ΝΤΟΠΙΟΣ.

ΔΙΑΤΙ ΕΠΕΣΕΝ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ

ΠΟΤΑΜΟΣ, Ὀκτώβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ Ποταμῖται, μ' ἔκπληξί τους μεγάλη, παρετήρησαν ὅτι ἡ «Κυθηραϊκὴ» δὲν ἀπέδωκε τὴν προσήκουσα σημασία στὸ ζητημα τῆς μὴ ἐπανεκλογῆς ὡς προέδρου τῆς κοινότητός μας, τοῦ τέως τοιούτου κ. Γεωργίου Κορωναίου. Ζήτημα, ποὺ δὲν ἀφορᾷ ἁπλῶς τὸ πρόσωπον τοῦ τόσον ἐργασθέντος ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς κοινότητας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως χθεσινοῦ προέδρου της, ἀλλὰ τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος, τὰ ὁποῖα σπουδαίως παραβλάπτονται ἐκ τῆς χάριν ἱκανοποιήσεως πολιτικῶν παθῶν τοῦ κ. βουλευτοῦ μὴ ἐπανεκλογῆς τοῦ κ. Κορωναίου.

Διότι, πρέπει νὰ γνωσθῇ ὅτι ἡ «Κυθηραϊκή», γράψασα ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκλογῆς, ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ κ. βουλευτής μας κατήρχετο εἰς Ποταμόν, πρέπει ν' ἀναμένεται ἡ πτῶσις τοῦ προέδρου του, δὲν εἶχε ἄδικο καθόλου. Ἀποτελεῖ κοινὸν μυστικὸν διὰ τοὺς Ποταμίτας ὅτι ὁ ἀγαπητός μας κ. βουλευτὴς ἐκίνησε πάντα λίθον διὰ τοῦ ἐδῶ ἀντιπροσώπου του, ὅπως πείσῃ τοὺς συμβούλους νὰ καταψηφίσουν τὸν κ. Κορωναῖον.

Ὁ ἰσχυρισμός τινων, ὅτι ἡ πτῶσις τοῦ χθεσινοῦ μας προέδρου ὀφείλεται εἰς τὰς δηλώσεις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ὅτι ἀρκετὰ εἰργάσθη καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπανεκλεγῇ, εἶνε ἀνόητον εὕρημα, ἀνίκανον νὰ πείσῃ κανένα. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀρνοῦνται τὰς ὑπηρεσίας των, οἱ δ' ἐκλογεῖς ὀφείλουν νὰ μὴ λαμβάνουν ὑπ' ὄψει δηλώσεις περὶ τοῦ ἐναντίου. Ἑπομένως, ἐφ' ὅσον τὰ ἔργα τοῦ κ. Κορωναίου ἐδείκνυον ὅτι εἰργάσθη ὅσον οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς κοινότητος καὶ ὅτι τὰ ἔργα του, ὅπως τὸ κοινοτικὸν μέγαρον ἀποτελοῦν καύχημα διὰ τοὺς Ποταμίτας, οἱ κ.κ. σύμβουλοι εἶχαν ὑποχρέωσιν ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν κρίσιν των καὶ τὰ συμφέροντα τῆς κοινότητος, τῶν ὁποίων ἐτάχθησαν φρουροί, νὰ τὸν ἐπανεκλέξουν, δεικνύοντες οὕτω ὅτι ἂν μή τι ἄλλο, γνωρίζουν νὰ ἐκτιμοῦν ἕκαστον κατὰ τὸ ἔργον του. Καὶ ἐπειδή, πραγματικῶς οἱ κ.κ. σύμβουλοι ἐξετίμησαν τὰ ἔργα του ἀρκούντως, ἐφ' ὅσον οὐδὲν παράπονον ἐξέφρασαν κατὰ τὴν προεδρείαν του, ἀπέδειξαν ὅταν τὸν κατεψήφισαν, ὅτι ὑπέκυψαν εἰς ξένας ὑποδείξεις.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΚΑΜΡΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΟΙΡΑΦΗΣ 1931Α

Οἱ ἐκ Κυθήρων κληθέντες ἐργάται θαλάσσης τῆς ἀπογραφῆς 1931 α'. νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὸ Προγυμν. Πόρου ἀπὸ τῆς 21ης μέχρι τῆς 27ης Σεπτεμβρίου. εἶνε οἱ ἑξῆς κατὰ κοινότητας.

Ἀντικυθήρων: Ἀνδρ. Ἰω. Ἀλοΐζος, Παῦλος Μαρίνου Ἀλιδιζάκης, Ἀνσ. Μύρ. Γαλανάκης καὶ Σπ. Νικηφ. Χαρχαλάκης. Γερακαρίου: Γεώργ. Παναγ. Σουρῆς. Διον. Κοσμᾶ Σουρῆς καὶ Ἰω. Ἐμ. Ζαντιώτης. Δρυμῶνος: Χρῆστ. Κωνστ. Λουράντος. Καραβᾶ: Εὐαγ. Δημ. Κορωναῖος, Στρατῆς Εὐαγ. Κανέλλη, Μηνᾶς Φωτίου Σουρῆς καὶ Θεοδ. Γεώρ. Τζωρτζόπουλος. Καρβουνάδων: Κων. Παναγ. Κασιμάτης καὶ Δημήτ. Θεοδ. Χαρατζᾶς. Κυθήρων: Γεώργ. Δημ. Κασιμάτης, Γεώργ. Ἰω. Μεγαλοκονόμος. Λογοθετιανίκων: Θεόδ. Γεώργ. Γαλακᾶτος καὶ Ἐμμανουὴλ Γεωργ. Κομηνός. Μυλοποτάμου: Νικ. Βασίλ. Μαλᾶνος. Μυτάτων: Ἰω. Δημ. Καστρίστος καὶ Μηνᾶς Ἰω. Πρωτοψάλτης.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ κ. Παν. Καρατζᾶ, ὁδηγούμενον ἀπὸ τὸν σωφὲρ κ. Δημ. Βερνάρδον, συνεκρούσθη τὴν 1ην Ὀκτωβρίου μετὰ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ κ. Κων. Λουράντου παρὰ τὸ Κακοπέτρι. Ζημίαι ἐπῆλθον καὶ εἰς τὰ δύο αὐτοκίνητα, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ἐπιβαινόντων ἐπιβατῶν ἔπαθέ τι.

Η ΕΔΡΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ

Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου ἡ ἕδρα τοῦ Εἰρηνοδικείου Κυθήρων μετεφέρθη πάλιν εἰς Χώραν.

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ὅπως ἀνέγραψεν ἡ «Κυθηραϊκὴ» τῆς 15ης Ἰουλίου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13372 καὶ ἀπὸ 25 Ἰουλίου ἐ.-ἔ. πράξεως τοῦ ἐν Πειραιεῖ Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν, ὡρίσθησαν τὰ Κύθηρα ἀπὸ τῆς 1ης τρέχ. ὡς ἕδρα μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου. Τὸ ἐν λόγῳ δικαστήριον ὑπὸ τοῦ ὁποίου θὰ δικάζωνται πλημμελήματα μέχρι ἑνὸς ἔτους φυλακίσεως, θὰ ἑδρεύῃ τὴν χειμερινὴν περίοδον εἰς Χώραν καὶ τὴν θερινὴν εἰς Ποταμόν. ὅπως καὶ τὸ Εἰρηνοδικεῖον.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τὴν 8ην τρέχοντος τὸ Διδακτήριον τοῦ Γυμνασίου ἦτο, καθὼς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας προαναγγείλαμεν, καθ' ὅλα ἕτοιμον νὰ δεχθῇ καὶ νὰ στεγάσῃ τὸ Σχολεῖον. Ἐπρόκειτο μάλιστα κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν νὰ ἑορτασθεῦν πανηγυρικῶς καὶ τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ. Κατόπιν ὅμως νεωτέρας σκέψεως παρεκλήθη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας νὰ τιμήσῃ διὰ τῆς παρουσίας του τὰς ἑορτὰς τῶν ἐγκαινίων, ὁρίζων αὐτὸς τὴν ἡμέραν τοῦ πανηγυρισμοῦ των. Ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς δι' εἰονδήποτε λόγον δὲν κατέλθῃ εἰς Κύθηρα, τότε ἡ ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων θὰ ὁρισθῇ παρὰ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Β'. Ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας κ. Γεωργ. Στεφανάκη, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. Μιναλοπούλου καὶ τοῦ Σ. Μητροπολίτου μας κ. Δωροθέου, οἱ ὁποῖοι πάντες θὰ κατέλθουν εἰς Κύθηρα χάριν τῶν ἐγκαινίων. Οὕτω τὰ ἐγκαίνια θὰ τελεσθεῦν πανηγυρικώτατα, συμμετεχούσης καὶ ὁλοκλήρου τῆς Νήσου εἰς τὸν πανηγυρισμόν των.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΠΙΤΣΙΝΙΑΝΙΚΑ

ΠΙΤΣΙΝΙΑΝΙΚΑ, Σεπτέμβριος 1931.— Μετὰ τῆς συνήθους μεγαλοπρεπείας ἑορτάσθη καὶ ἐφέτος εἰς τὸ χωρίον μας ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς, τὸ χωρίον, στολισθὲν καταλλήλως διὰ σημαιῶν καὶ σμύρτων, εἶχε προσλάβει φαιδρὸν καὶ ἑορτάσιμον ὄψιν.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἐσταυρωμένου, εἷς τῶν ὡραιοτέρων τῆς νήσου καὶ καύχημα τῶν φημιζομένων διὰ τὴν παροιμιώδη φιλοξενίαν Πιτσινιάνων, ἐστολισμένος φιλοκάλλως μὲ ἄνθη, εἶνε πανέτοιμος διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν. Ἐπὶ τοῦ ὡραίου κωδωνοστασίου του παμμεγέθεις σημαία, δῶρον ξενητευμένου στὴν Ἀμερικὴ συμπολίτου, ἀξίας 100 δολλαρίων, κυματίζει ὑπερηφάνως, σὰν νὰ χαιρετᾷ τοὺς προσκυνητὰς ποὺ ἀθρόοι ἔρχονται ἀπ' τὰ πέριξ.

Ἡ 14 Σεπτεμβρίου, ἡμέρα τῆς ἑορτῆς ἀνατέλλει χαρωπή. Ἀπὸ τὴ Χώρα, τὰ Φατσάδικα, τὸ Λειβάδι, τὸν Μυλοπόταμο καὶ τὸν Ποταμό, οἱ προσκυνηταὶ φθάνουν ἀθρόοι.

Τὴν 8ην πρωΐνὴν ἠκούετο ὁ ὄρθρος καὶ ἀκολουθεῖ ἡ λειτανεία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἀκολουθεῖ ἡ λειτουργία, ἡ ὁποία ἀρχίζει μὲ μεγαλοπρέπειαν. Χοροστατεῖ ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς τοῦ Ἐσταυρωμένου Παπαγιώργης Φατσέας, φέρων χρυσοῦφαντον ἱερατικὴν στολὴν ἐξαιρετικὰ βαρύτιμον, βοηθοῦντος τοῦ ἐφημερίου Δρυμῶνος ἱερομονάχου Προκοπίου Μόρμορη.

Τὸ ἄπειρον πλῆθος ποὺ συνεκεντρώθη πανταχόθεν, παρακολουθεῖ μὲ κατάνυξιν.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς λειτουργίας, οἱ ἐκκλησιασθέντες ξένοι διεσκορπίσθησαν εἰς φιλικὰ καὶ συγγενικὰ των σπίτια. Τὸ ἀπόγευμα κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθιμον, οἱ ξένοι μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς προμνησθέντας ἱερεῖς, ἐπεσκέφθησαν τὰς οἰκίας τῶν ἑορταζόντων. πλεῖστοι δ' ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν προπόνησιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἐξ Αὐστραλίας ἐπανελθόντος κ. Ἰωάν. Κασιμάτη ἢ Μπέη συσταθείσης παδοσφαιρικῆς ὁμάδος.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ

Διὰ τοῦ ἀπὸ 9ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. Π. Διατάγματος, ὡρίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων διὰ τὴν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1931 ἀρχομένην τριετίαν. Ἐν Κυθήροις ὡρίσθησαν δύο συμβολαιογράφοι. Εἷς εἰς Χώραν καὶ ἕτερος εἰς Ποταμόν.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΑΜΙΟΥ

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ταμίου Κυθήρων κ. Παντελ. Καζαντζῆ, ἀποχωρήσαντος προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας διὰ λόγους ὑγείας, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Ταμεῖον Κυθήρων ὁ Ταμίας κ. Κωνστ. Μαραβέας, ὁ ὁποῖος καὶ ἀνέλαβεν ἀπὸ τινος τὰ καθήκοντά του.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΦΟΝΟΥ ΕΙΣ ΠΙΤΣΙΝΙΑΝΙΚΑ

Τὴν 13ην Σεπτεμβρίου, ὁ ἐξ Αἰγίνης Δημ. Σκλιβάνος, ἐπυροβόλησεν ἀνεπιτυχῶς διὰ περιστρόφου τὴν σύζυγόν του Μαντίναν, τὸ γένος Συρίγου. Ἐκ τῶν ἐνεργηθεισῶν προανακρίσεων ἐξηκριβώθησαν τὰ ἑξῆς:

Ὁ Σκλιβάνος, λόγῳ τοῦ σκαιοῦ χαρακτῆρος του διετέλει ἀπὸ καιροῦ εἰς διάστασιν μετὰ τῆς συζύγου του, ἀπουσιάζων μάλιστα καὶ ἐκ Κυθήρων. Ἐσχάτως πληροφορηθεὶς ὅτι αὕτη, ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ κτηματικήν τινα περιουσίαν, ἐπανῆλθεν εἰς Πιτσινιάνικα καὶ προσεπάθησε νὰ συμφιλιωθῇ μετὰ τῆς συζύγου του, μὲ τὴν ὑστεροβουλίαν φυσικὰ νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχήν του τὴν περιουσίαν καὶ νὰ τὴν σπαταλήσῃ. Ἡ σύζυγός του ὅμως, συμβουλευθεῖσα προφανῶς καὶ τὸν εἰς Πιτσινιάνικα ἐπίσης διαμένοντα ἀδελφόν της, δὲν ἔστεργε βεβαίως εἰς συμφιλίωσιν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ὡς ἐκ τούτου δὲ μεταξὺ τοῦ ζεύγους ἐδημιουργοῦντο σκηναί, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ὁ ἀνεπιτυχὴς εὐτυχῶς πυροβολισμὸς τοῦ Σκλιβάνου ἐναντίον τῆς συζύγου του.

Ἡ ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ Κυθήρων εἰδοποιηθεῖσα, κατέφθασεν ἐπὶ τόπου ἀμέσως καὶ συνέλαβε τὸν δράστην, τὸν ὁποῖον μετὰ τὴν σχετικὴν προανάκρισιν ἀπέστειλεν ὑπὸ συνοδείαν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Πειραιῶς.

Εἰς τοὺς ἐπισκεφθέντας τὸν δράστην εἰς τὸ κρατητήριον τῆς Ἀστυνομίας Κυθήρων, οὗτος κυνικώτατα ἐδήλωσεν—ἐνοῶν προφανῶς τὴν σύζυγόν του καὶ τὸν ἀδελφόν της—«ποῦ θὰ μοῦ πᾶνε; Δὲν θὰ βγῶ ἔξω μιὰ φορά;»

ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΝ

ΠΟΤΑΜΟΣ, Ὀκτώβριος 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιβληθείσης λιμενικῆς φορολογίας εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Καψαλίου, οἱ ἔμποροί μας ἀπεφάσισαν τὴν ἵδρυσιν Ἐπαγγελματικοῦ Συλλόγου. Οὕτω συνῆλθον προχθὲς 29 Σεπτεμβρίου 30 περίπου ἔμποροι εἰς τὸ κοινοτικόν μας κατάστημα καὶ ἐξέλεξαν προσωρινὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ καταστατικοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἰωάν. Χλαμπέαν, Κωνστ. Ζαγλανίκην, Μιχαὴλ Ἐμ. Μεγαλοικονόμον, Χαρ. Κασιμάτην καὶ Ἰωάν. Πανάρετον.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ

Μετέβη εἰς Κύθηρα ὁ ἀντεισαγγελεὺς Πειραιῶς κ. Γ. Παπαγιάννης καὶ ἐπεθεώρησεν τὰ Συμβολαιογραφεῖα, τὸ Εἰρηνοδικεῖον καὶ τὰς Ἀστυνομίας τῆς Νήσου μας.

Ὁ κ. Ἀντεισαγγελεύς, πληροφορούμεθα, ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεώς του τὰς ἄριστας τῶν ἐντυπώσεων ἐξ ὅλων τῶν φιλοτίμων καὶ ἐργατικῶν αὐτοῦ ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους καὶ συνεκάρη κατ' ἐπανάληψιν διὰ τὸν ζῆλον, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν εὐσυνείδητον προσήλωσιν εἰς τὸ καθῆκον.

ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ - ΑΡΑΙΩΝ

Ἡ κατασκευὴ τῆς τόσον ἐξυπηρετικῆς διὰ τὴν συγκοινωνίαν τῆς νήσου μας ὁδοῦ Μυλοποτάμου-Ἀραίων-Δοκάνων συνεχίζεται κατ' αὐτάς, χάρις εἰς τὰς ἀθρόας προσφορὰς τῶν ἐνδιαφερομένων, εἴτε εἰς χρῆμα, εἴτε εἰς προσωπικὴν ἐργασιαν. Οὕτω ἡ ἐπιτροπὴ τῆς συλλογῆς τῶν ἐράνων μᾶς πληροφορεῖ ὅτι μετὰ τοὺς πρώτους ἀναφερθέντας δωρητὰς εἰς χρῆμα, συνεισέφεραν τὴν προσωπικήν των ἐργασίαν οἱ κατωτέρω, τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία εἰς χρῆμα ἀντιπροσωπεύεται μὲ τὸ παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος ἑκάστου σημειούμενον ποσόν.

Δ. Ἰερ. Μπελέσης 680, Ἀνδρ. Ι. Μπελέσης 520, Θεόδ. Γ. Ταμβάκης 500, Ἀνδρ. Διον. Μπελέσης 422.50, Ἠλ. Ἀν. Χανιώτης 420, Ἰ. Ν. Γλυτσὸς 355, Ἐμμ. Βλαντῆς 300, Χ. Ν. Βλαχογέννης 300, Ἅγγ. Ι. Ἀσπιώτης 300. Θ. Ἱερ. Γ. Μπλαβέρης 275, Ἐμμ. Πετ. Στάθης 265, Κ. Γ. Ταμβάκης ἢ Μπουλούμπασης 240, Θ. Π. Καρύδης 240, Σταμ. Ἀνδρ. Ποτήρης 210, Δ. Ι. Βλαχογέννης 210, Ἀλέξ. Ι. Γλυτσὸς 200, Χ. Ι. Μπελέσης 200, Ἰ. Κασιμάτης 195, Δ. Ἀθαν. Ποτήρης 180, Γ. Ι. Ταμβάκης ἢ Κολοκοτρώνης 165. Ἐμ. Π. Κοντολέων 150, Ἀνδρ. Ι. Βενέρης 130, Π. Κυρ. Γλυτσὸς 120, Παῦλος Μ. Καρύδης 100, Θεόδ. Ἐμμ. Ἀσπιώτης 100, Ἀνασ. Π. Μπελέσης 100, Γ. Γκουδούσης 90, Λάμ. Μαγουλᾶς 80, Ν. Δ. Καρύδης 80. Κοσ. Γ. Ταμβάκης 75, Φοαγκ. Πέρρος 60, Διον. Κασιμάτης 60, Γεώργ. Ἱερ. Π. Καρύδης 60, Γ. Ζαφ. Βατικιώτης 60, Ν. Κασιμάτης 55, Θεμισ. Καλοκαιρινὸς 55. Παναγ. Καλοκαιρινὸς 55, Ἰ. Π. Παυλάκης 55. Γ. Ν. Κασιμάτης 55, Ἰω. Ἀνδρ. Βενέρης 50, Ἰωάν. Ἀντ. Μπελέσης 50. Ἰ. Π. Καλοκαιρινὸς 50. Ἐμ. Γ. Μαυρομάτης 50, Μ. Λαζαρέτος 45, Ἀνδρέας Ποτήρης 45, Κοτ. Θεοδωρόπουλος 45 καὶ Γ. Ἀνδρ. Μιλᾶνος 20.

Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ

ΠΟΙΑ ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΩΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Ἀπὸ πολλοῦ, πολλὰ διεδίδοντο σχετικῶς μὲ τὴν διακόσμησιν τῆς Μονῆς Μυρτιδίων, ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὁποίας ἀπὸ καιροῦ διεκόπη. Ἐπειδὴ αἱ διαδόσεις ἦσαν συγκεχυμέναι, ἀπεφύγαμε νὰ θίξωμε τὸ ζήτημα, μέχρις οὗ ἐξηκριβώσωμεν τί ἀκριβῶς συνέβαινεν, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ναοῦ, καθ' ἥνεῖχεν ὑποχρέωσιν, δὲν ἀνεκοίνωσέ τι σχετικῶς.

Ἤδη, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ καταστήσωμεν εἰς τὸ ἀναγνωστικόν μας κοινὸν γνωστὸν ὅλον τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως ἔχον οὕτω: Πρὸ τριετίας περίπου ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ τῆς Μονῆς Μυρτιδίων ἀπεφάσισεν ἀκόσμημα τογραφῆσῃ τὴν Μονήν. Παραδόξως ὅμως ἀντὶ πρὸς τοῦτο νὰ καλέσῃ εἰδικοὺς καλλιτέχνας ὥστε νὰ γίνῃ κἄτι τέλειον καὶ ὡραῖον, ἐκάλεσε τρεῖς τυχαίους κοσμηματογράφους—ἐξ ὧν ὁ εἷς ἀπεδείχθη ἁπλῶς... ἐλαιοχρωματιστής, καὶ τοὺς ἀνέθεσε τὸ βαρὺ καὶ δύσκολον αὐτὸ ἔργον. Ἐν τῇ ἐκτελέσει ὅμως τούτου, ἀπεδείχθη ὅτι ἡ γενομένη ἐργασία πιθανῶς νὰ ἦτο καλή, διὰ διακόσ